

Джеррі Д. Томас

Крок за кроком із Христом

Київ «Джерело життя» 2016
Християнське видавництво

УДК 087.5:2328

ББК 84-44

T56

Томас Джеррі Д.
T56 Крок за кроком із Христом : Пер. з рос. — Київ: Джерело життя 2016. — 80 с.

ISBN 978-5-86847-843-7

© Матеріал підготовлений Відділом
дитячого служіння Євро-Азіатського
дивізіону Церкви адвентистів сьомого дня

© Видавництво «Джерело життя», 2016

Зміст

Навчаємося прямувати за Ісусом Христом	5
Вступ	6
Розділ 1. Бог любить нас	8
Розділ 2. Ми знаємо, Який Господь	10
Розділ 3. Господь любить Своїх дітей	12
Розділ 4. Чи можемо ми робити добро	14
Розділ 5. Ісус Христос об'єднав нас із Небом	16
Розділ 6. Ми щиро жалкуємо про недобрі вчинки	18
Розділ 7. Щиро жалкувати – значить змінюватися	20
Розділ 8. Ми вчимося просити вибачення	22
Розділ 9. Господь хоче, щоб ми були щасливими	24
Розділ 10. Віра чи невір'я? Вибір за нами	26
Розділ 11. Господь бажає, щоб у нашому серці був мир	28
Розділ 12. Ми можемо довіряти обітницям Ісуса Христа	30
Розділ 13. Дивовижна Божа любов	32
Розділ 14. Важливо тільки те, що у вашому серці	34
Розділ 15. Бути в команді Ісуса Христа	36

Розділ 16. Ісус допомагає нам	38
Розділ 17. Як духовно зростати	40
Розділ 18. Зростаючі християни	42
Розділ 19. Щоб рости, нам необхідно належати Богові	44
Розділ 20. Чудове перетворення	46
Розділ 21. День з Ісусом Христом	48
Розділ 22. Як ми стаємо сильними	50
Розділ 23. Ми навчаємося служити Господу і людям	52
Розділ 24. Ми вивчаємо дві Божі книги	54
Розділ 25. З Богом як з Другом	56
Розділ 26. Велика дружна сім'я	58
Розділ 27. Ісус відповість на всі запитання	60
Розділ 28. Ми – свідки Божої любові	62
Розділ 29. Завжди бачити добре	64
Розділ 30. Довіртеся Ісусу	66
Цитати з книги «Дорога до Христа» Е. Уайт	68

Навчаємося прямувати за Ісусом Христом

Погодьтеся, що прогулянки лісом або полем приносять задоволення. Навіть якщо ми точно не знаємо, куди йдемо, нам цікаво, що знаходиться за найближчим пагорбом або переліском. Бути християнином означає йти шляхом, який указав нам Ісус Христос. І чим довше ми подорожуємо, тим більше навчаємося бути подібними до Христа! У цій книзі ми говоритимемо про те, що, прямуючи за Ісусом, ми стаємо схожими на Нього!

Вступ

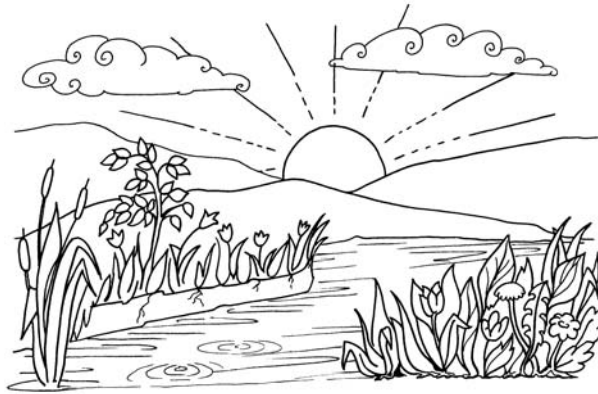
Наші діти повинні розуміти, що означає бути християнином, як зростати у вірі, тому у своїй книзі я намагався допомогти дітям досягти перших успіхів у християнському учнівстві. Заснована на принципах, викладених у книзі Еллен Уайт «Дорога до Христа», вона не складна для розуміння, а навпаки, проста і зрозуміла дітям. У книзі містяться також принципи, яких ви не знайдете в книзі «Дорога до Христа», але вони дуже важливі для дитячого розуміння.

«Поради дядечка Джеррі» адресовані вчителям, батькам і наставникам. Почавши подорож із Христом, діти дізнаються, чому християни так говорять і чинять. Пояснюючи наші принципи і переконання, використовуючи історії, ми зробимо їх більш зрозумілими і важливими для дітей. Виконання практичних завдань допоможе їм зрозуміти сутність християнства. «Поради» можна використовувати в роботі з однією дитиною, у класах Суботньої школи або під час біблійних уроків. Ви можете адаптувати їх до потреб ді-

тей, з якими працюєте. Усі діти різні, і при читанні цієї книги у них виникатимуть різні запитання.

Наприкінці поміщені цитати з книги «Дорога до Христа», на основі яких я написав книгу. Якщо ви перебуваєте тільки на початку подорожі з Ісусом Христом або шукаєте шлях, приділіть час тому, щоб усім серцем прийняти ці слова. Я писав, наслідуючи приклад Ісуса Христа, використовуючи доступні для дитячого розуміння ілюстрації, щоб розповісти їм про великі істини. Якщо ви хочете навчити дітей цих істин, не прагніть розповісти їм усе – розповідайте найважливіше і простими словами, щоб вони зрозуміли. Так само, як і книга «У що ми віримо», «Крок за кроком» є плодом співпраці з Ейлін Ендріс Сокс, редактором *Primary Treasure* і *Our little Friend* («Головний скарб» і «Наш маленький друг»). Е. Сокс продовжує працювати над тим, щоб віра наших дітей стала дієвою, і для мене велика честь допомагати їй у цій справі.

Джеррі Д. Томас

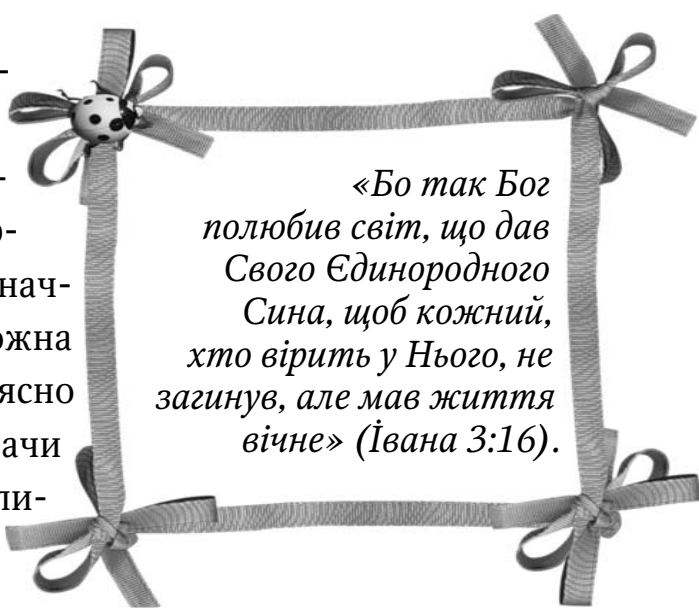
Розділ 1

*Сонечко вранці у небі засяє –
Землю освітить, усіх зігріває.
Все це Господь нам створив. Знов і знов
Мовить природа про Божу любов!*

Бог любить нас

Чи спостерігали ви сьогодні вранці схід сонця? Ви впевнені, що сьогодні воно зійшло? Я впевнений, що сонце сьогодні зійшло, коли я ще спав! Навіть якщо ми не бачили його сходу, все одно знаємо, що сонце зійшло, адже стало ясно. Навіть якщо хмарно або завірюха, ми знаємо, що сонце світить. І вночі, коли темно, ми знаємо, що вранці сонце обов'язково зійде. Так само, як ми знаємо, що сонце сходить щоранку, ми впевнені, що Бог любить нас. Як ніщо не може перешкодити сонцю світити, так ніщо не може згасити Божу любов до нас! Про Свою любов до нас Бог може говорити мовою природи. Господь знає, що нам подобається все прекрасне. Тому, коли влітку розпускаються троянди, а на полях жовтіють соняшники, ми розуміємо, що Бог говорить: «Я люблю тебе». А в ті моменти, коли ми усміхаємося, дивлячись, як цуценя намагається зловити власний хвістик або як кошеня ловить сонячний зайчик, Господь теж говорить нам: «Я люблю тебе». Бог задоволений, коли нам весело, і тому Він створив жирафів і кенгуру!

Ми бачимо, що Господь піклується про тварин і рослини, тому що Він дає кожному їжу і воду. Коли ми бачимо гори або моря, веселку або зірки, то розуміємо, що наш Творець значно величніший і могутніший, ніж можна собі уявити. Уся природа голосно і ясно говорить нам: «Бог любить нас!» Бачачи Його любов, ми робимо перший великий крок до Христа.

*«Бо так Бог
полюбив світ, що дав
Свого Єдинородного
Сина, щоб кожний,
хто вірить у Нього, не
загинув, але мав життя
вічне» (Івана 3:16).*

Поради дядечка Джеррі

1. Обговоріть з дітьми, як висловлюють свою любов до нас наші батьки, бабусі й дідусі. Що вони роблять або говорять? У чому їхня любов схожа на Божу любов до нас?
2. Нехай кожна дитина розповість або напише, як Господь показує, що любить її. Це може бути розповідь про батьків або про улюблених тварин, кольори, улюблені іграшки. Але нехай вони ніколи не забувають, що найбільший подарунок Господа нам – це Ісус Христос.
3. Знайдіть картинки, що ілюструють, який великий і всемогутній Господь: фотографії галактик або планет, гарних земних пейзажів, цікавих тварин (можна показати на екрані *PowerPoint* презентацію з фото нашої природи).

Висновок

Так само, як ми впевнені в тому, що сонце сходить щоранку, ми можемо бути впевнені й у тому, що Бог любить нас.

*Сонце кожен день встає,
Світло нам Ісус дає.
Дуже любить Він дітей –
Божих крихітних людей.
У Своє нас візьме місто,
Дасть нам радості намисто.*

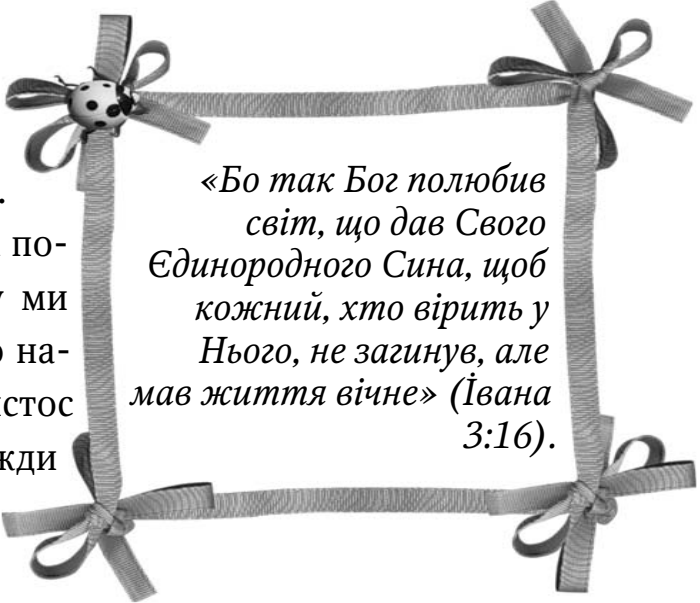
Розділ 2

*Небесний Отець нам відкривсь неспроста
У люблячій Сині. Пізнайте Христа!
Ісус показав нам характер Отця,
Щоб Божя любов наповняла серця.*

Ми знаємо, Який Господь

Який вигляд має наша планета? Вона кругла, немов м'яч, на ній знаходяться неприступні гори, зелені ліси, сині океани і безводні пустелі. Завдяки глобусу ми знаємо, як виглядає Земля. Глобус – це маленька модель Землі. У мене є глобус розміром з баскетбольний м'яч, і на ньому можна побачити, де наша планета покрита льодом, а де знаходяться джунглі, де вода, а де суша. Виходячи з будинку, я не бачу океан або гори. Однак за допомогою глобуса я можу сказати, як далеко від мене океан і де гори. Розглядаючи глобус, можна побачити багато чого. У попередньому розділі ми говорили про те, як сильно Бог любить нас, Який Він величний і дивовижний. Однак чи можна справді дізнатися, Який Господь? Уявляєте, Він Сам запропонував нам спосіб пізнати Його: Господь дав нам Свого Сина. «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16). Подібно до того, як глобус може розповісти нам, на що схожа Земля, так історія про Ісуса Христа може розповісти нам про те, Який наш Господь.

Ісус Христос завжди був вірний і милостивий до людей, тому ми знаємо, що Господь піклується про всіх нас. Ісус Христос зцілював хворих людей і потішав тих, хто був засмучений, тому ми впевнені, що Господь не байдужий до наших особистих переживань. Ісус Христос ніколи не завдавав людям болю, завжди був добрий навіть до тих, хто бажав Йому зла, тому ми знаємо, що наш Господь любить кожного з нас. Чим більше ми знаємо про Ісуса, тим більше намагаємося бути схожими на Нього. І це – наступний крок до Христа.

«Бо так Бог полубив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Поради дядечка Джеррі

1. Разом з дітьми спробуйте уявити, на якій відстані від вас знаходяться найближчі гори або водойма, чи будь-яке інше примітне місце. Покажіть їх на глобусі, якщо можливо.
2. Виберіть кілька історій про Ісуса Христа, у яких розповідається про зцілення прокажених або нагодування п'яти тисяч осіб, і запитайте: «Що ця історія розповідає нам про Бога?»
3. Якщо ви знаєте техніку пап'є-маше, допоможіть дітям зробити глобус з паперу за допомогою повітряної кульки. Після того як глобус висохне, розфарбуйте його. Нагадайте дітям, що глобус показує нам, який вигляд має Земля, а Ісус Христос показує нам, Який Господь.

Висновок

Як глобус розповідає нам, якою є Земля, так і історія про Ісуса Христа розповідає нам, Який є Господь.

*Бог нам Землю дарував
І любов Свою послав.
Він піклується про нас
Кожний день і кожен час.
Знаю я Ісуса Бога –
Не боюся з Ним нічого.*

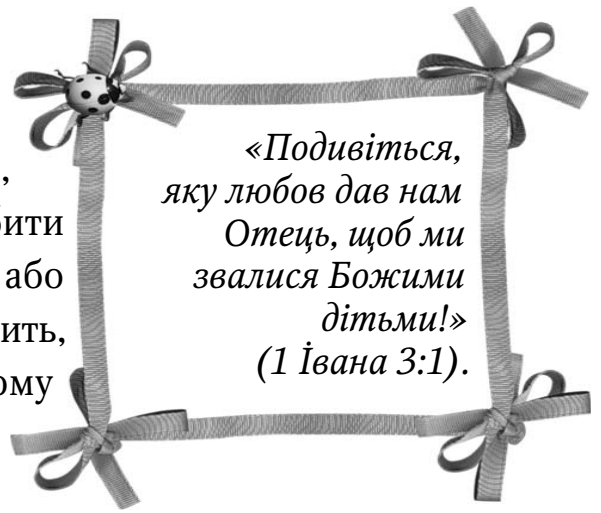
Розділ 3

*І великих, і малих,
Грішних, праведних, святих –
Як дитя Своє земне
Любить Бог тебе й мене!*

Господь любить Своїх дітей

Ви коли-небудь бачили новонароджених немовлят? Правда, вони дуже милі? Хоч їхня шкіра червона і зморшкувата, і в них мало волосся. Зазвичай немовлята багато сплять або плачуть. Однак ви можете бути впевнені в тому, що батьки все одно люблять їх! Для них вони найчудовіші й особливі. Я скажу чому. Побачивши вперше обличчя своїх новонароджених дітей, я відразу полюбив їх. Я знав, що зроблю все можливе, щоб допомагати їм і захищати їх. Ви думаєте, я полюбив їх, тому що вони були гарними? Ні. Вони були зморщеними і червоними. Може, я полюбив дітей, тому що вони могли щось зробити для мене? Ні. Усе, що вони могли робити, – це їсти, спати і плакати. Існує лише одна причина, з якої я полюбив цих немовлят: вони – мої діти. Так само і Господь любить нас не за те, що ми високі, що у нас ідеальні зуби без карієсу або бездоганна зачіска. Він любить нас не тому, що ми читаємо Біблію або ходимо до церкви, не за те, що ми добрі до людей, або за те, що ми ділимося істиною. Він лю-

бить нас за те, ким ми є, – просто ми Його діти. Господь любить нас незалежно від того, що ми робимо або говоримо. Він не буде любити нас більше, коли ми добре себе поводимо, або менше, коли ми потрапляємо в біду. Бог любить, і ніщо не може цього змінити. Знаючи, чому Господь любить нас, ми віримо, що Він ніколи не розлюбить нас. Ця віра – наступний великий крок до Христа.

Поради дядечка Джеррі

1. Якщо можливо, покажіть дітям немовлят або фотографії новонароджених дітей. Зверніть їхню увагу на неохайну зачіску або взагалі відсутність волосся. Обговоріть, чому люди люблять немовлят і чому Господь любить нас.
2. Попросіть дітей скласти список відмінностей людей: високий або низькорослий; молодий чи старий; той, хто молиться, і той, хто не молиться; живе в місті або селі тощо.
3. Перелічіть, за що Господь любить людей. Чи є такі люди, яких Він не любить? Зверніть увагу на те, що причин, з яких Господь не любить людей, не існує.
4. Разом з дітьми зробіть стенд з їхніми фотографіями під назвою «Чому Господь любить мене? Тому що я – Його дитина». Встановіть його в класі Суботньої школи.

Висновок

Бог любить нас за те, що ми в Нього є, тому що ми – Його діти. І ніщо не може цього змінити.

*Мій Ісус завжди зі мною –
Пестить щедрою рукою!
Ми Його найкращі діти,
Ми Його скарби і квіти.
Помолюсь Йому я сам
І любов свою віддам.*

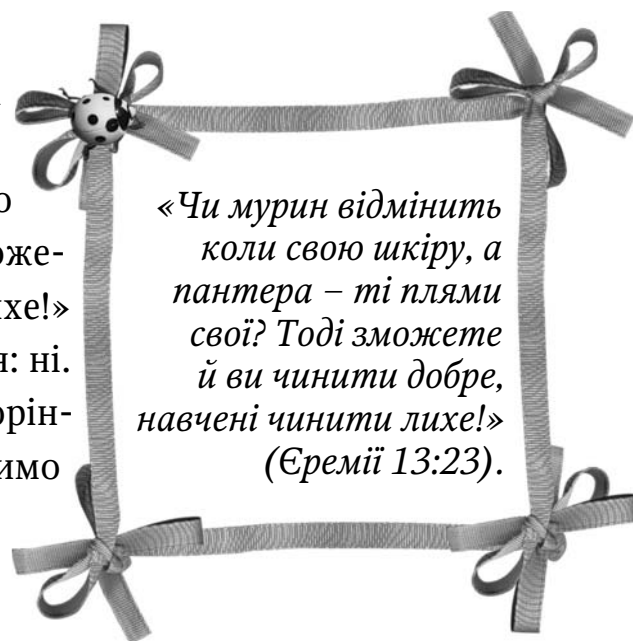
Розділ 4

*Навіть якщо намагаюся,
Добрим не завжди буваю,
Тільки в Христі я міняюся –
Серце Йому довіряю!*

Чи можемо ми робити добро

У дитинстві в мене була подружка, котра була смаглявішою за мене. Щоразу, коли ми гралися на сонці, моя шкіра згорала, а її – анітрохи. Одного разу я сказав мамі: «Я так хочу, щоб моя шкіра була такою ж, як у Джекі». «Ти можеш захотіти все, що з авгодно, – відповіла мама, – але ти не можеш змінити колір своєї шкіри». Я подумав, що мама не права, і вирішив: «Кожен день я буду проводити дуже багато часу на вулиці, засмагаючи, щоб моя шкіра стала темнішою». Я так і зробив. До кінця літа я підріс, міг швидко залазити на дерева. Моя шкіра засмагла і стала трохи темнішою, але засмага швидко зійшла. Справді, неможливо змінити колір своєї шкіри. Визнавши, що нам не під силу змінити себе, ми робимо наступний крок на шляху до Христа. Якби не Господь, усе своє життя ми залишалися б егоїстами, піклуючись тільки про власні бажання. Однак Бог прагне навчити нас добра, щоб ми стали щасливими. Тому що, скільки б ми не намагалися, без допомоги Ісуса ми ніколи не станемо добрими. Ми можемо чистити зуби, робити зарядку або ще щось корисне, але всі ці дії не зроблять нас добрими. Добрі вчинки ще не показують, яке наше серце

насправді. Ми не можемо змінити наші серця. Тільки Господь робить це. Біблія говорить: «Чи мурин відмінить коли свою шкіру, а пантера – ті плями свої? Тоді зможе- те й ви чинити добре, навчені чинити лихе!» (Єремії 13:23). Відповідь на це запитання: ні. Лише Творець може змінювати Своє творін- ня. І довіряючи наші серця Ісусу, ми робимо важливий крок до Христа.

*«Чи мурин відмінить
коли свою шкіру, а
пантера – ті плями
свої? Тоді зможе-
те й ви чинити добре,
навчені чинити лихе!»
(Єремії 13:23).*

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Ви чинили коли-небудь добре і правильно, наприклад, ділилися чимось з друзями, навіть якщо вам цього не хотілося? Як ви себе почували?». Зверніть увагу: коли ми ділимося тим, що у нас є, це приносить радість.
2. Принесіть книжки-розмальовки із зображеннями різних тварин. Попросіть дітей розфарбувати тварин так, щоб змінити їхній вигляд. Як виглядатиме слон, якщо його розфарбувати в смужку, або тигр, якщо йому домалювати бивні і хобот слона? А як виглядатиме зебра з плямами, як у жирафа, або кішка з копитами? Зверніть увагу дітей на те, що ми не можемо змінити себе. Тільки Господь може змінити нас.

Висновок

Ми не можемо змінити наші серця. Тільки Господь може змінити нас.

*Я серце Богу віддаю –
У світ несу слова Христові.
Натуру змінить Він мою
Для християнської любові.
І слово Господа тверде:
Він цього світу Визволитель.
В Свою оселю поведе
Мене чудовий наш Спаситель.*

Розділ 5

*Щоб з Христом іти угору сходами,
Віддавай Йому свої страхи.
Він володарює над народами
І прощає грішникам гріхи.
Сміло йди дорогою земною –
Бог любові поруч із тобою!*

Ісус Христос об'єднав нас із Небом

Яку найдовшу драбину ви бачили? Можливо, ту, яку використовують у своїй роботі пожежники? Чи хотіли б ви залізти на неї? Чи можете ви назвати людей інших професій, які використовують у своїй роботі драбини? Наприклад, художники, будівельники або декоратори.

Тепер дайте відповідь на таке запитання: навіщо їм потрібні драбини? Відповідь проста: для того, щоб піднятися на таку висоту, до якої вони не можуть дістати за допомогою свого зросту.

У Біблії є розповідь про драбину, яка вища за всі нами перелічені. Яків опинився у складних обставинах через те, що обманув свого батька, щоб стати головою сім'ї замість старшого брата Ісава. Його батько був засмучений, а Ісав шукав Якова, аби вбити його! Тому Якову довелося втікати з дому настільки поспішно, що він не зміг нічого взяти із собою. Уночі йому довелося спати просто неба, на землі, поклавши під голову камінь замість подушки. Яків стомився, його охопило почуття самотності і сорому за свій

учинок. Він боявся, що Господь розгнівався на нього і більше не буде йому допомагати.

Однак коли Яків заснув, йому приснилася золота драбина, що з'єднувала небо і землю. Ангели спускалися сходами і піднімалися ними на небо, і Господь сказав Якову, що Він поруч з ним.

З попереднього розділу ми дізналися, що не можемо змінити себе і стати хорошими людьми. Тільки Господь може змінити нас, і Він так і робить. Сходи уві сні Якова вказують на Ісуса Христа, Який об'єднує нас із Небом.

Навіть коли ми помиляємося і завдаємо болю іншим людям, Ісус Христос перебуває з нами, щоб нагадати нам про Свою любов. Але Він робить для нас значно більше. Коли ми прямуємо Його шляхом, Він змінює наші серця. Чим більше ми дізнаємося про Ісуса, тим сильніше намагаємося бути схожими на Нього!

*«Говорить йому
Ісус: Я є дорога, і
правда, і життя!
Ніхто не приходить
до Отця, якщо
не через Мене»
(Івана 14:6).*

Поради дядечка Джеррі

1. Попросіть дітей скласти список людей, які у своїй роботі використовують драбини. Запросіть на ваш урок Суботньої школи пожежника, і нехай він розповість, як драбина допомагає рятувати людей.
2. Запитайте у дітей: «Чи обманювали ви когось, як це зробив Яків? Чи хтось обманював вас? Що ви відчували при цьому? Порівняйте почуття, яке ви відчували, обманувши когось, з вашим болем, коли обманули вас?».
3. Допоможіть дітям намалювати сходи з літерами, які утворюють слово «Ісус». Поговоріть про те, як Ісус об'єднав нас із Небом.

*Сходи чудові в небо ведуть –
Разом з Ісусом пройдемо путь.
Діти піснями славлять Отця –
Він нам дарує чисті серця.*

Висновок

Драбина зі сну Якова вказує нам на Ісуса Христа. Він з'єднує нас із Небом.

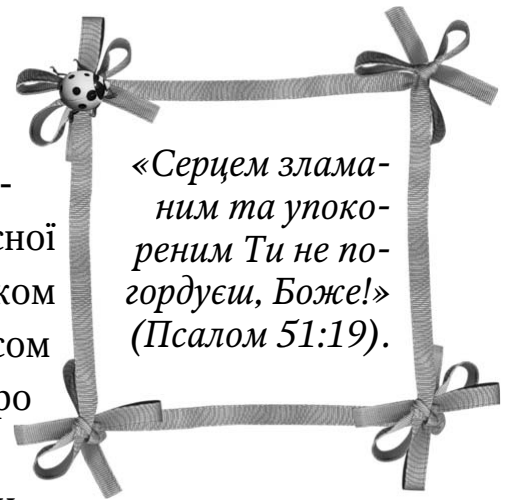
Розділ 6

*Як погано ти вчиняєш,
То засмучуєшся, друже?
Ти Ісуса ображаєш,
А тобі він вірить дуже!*

Ми щиро жалкуємо про недобрі вчинки

Перед вами історія, у якій може бути два різних фінали. Одного разу я ходив по будинку з футбольним м'ячем у руці. Я збирався піти до саду пограти у футбол. Коли я зайшов у кухню, мама сказала мені: «Не грай у будинку з м'ячем». «Не буду», – відповів я. А потім подумав: «Я можу підкинути м'яч і зловити його сто разів хоч удома, хоч на вулиці». Я підкинув м'яч і... не зловив його, він відскочив і полетів у вазу. Вона впала на підлогу і розбилася. М'яч ще підскакував, коли мама прибігла з кухні. Поглянувши на неї, я подумав: «Мама забере в мене м'яч і скаже, що я маю купити нову вазу». Я сказав: «Пробач! Пробач! Я ненароком!» Другий варіант історії дещо відрізняється від першого. Коли мама прибігла з кухні, я, глянувши на неї, згадав, як їй подобалася ця ваза. Я подумав: «Це була улюблена ваза мами, а я через нерозважливість розбив її». Перш ніж мама змогла щось сказати, я вигукнув: «Мамо, вибач, що я тебе не послухав. Я винен, що розбив вазу».

Обидва рази я сказав про те, що жалкую. Утім, у якому разі я щиро пошкодував про те, що трапилося? Є істотна різниця в тому, що ми шкодуємо себе, потрапивши в скрутну ситуацію з власної вини, або ж ми шкодуємо про те, що своїм учинком завдали комусь болю. Люди, які прямують за Ісусом Христом, іноді помиляються. Але коли ми щиро шкодуємо про те, що ранили іншу людину, то не захочемо більше так робити. Це означає, що ми зробили ще один великий крок до Ісуса Христа.

*«Серцем зла-
ним та упоко-
реним Ти не по-
гордуєш, Боже!»
(Псалом 51:19).*

Поради дядечка Джеррі

1. Поміркуйте з дітьми про те, чи є різниця між тим, що ми зробили не-навмисно, і тим, що ми зробили зумисне. Чи жалкують вони про те, що колись навмисне погано вчинили?
2. Складіть разом з дітьми список недобрих учинків, наприклад, коли беруть чужу річ, б'ють тварин, говорять неправду тощо. Запитайте, що вони сказали б, шкодуючи про те, що з власної вини потрапили в скрутну ситуацію або ж своїм учинком завдали болю іншій людині.
3. Якщо ви проводите заняття в класі, змодельуйте ситуацію, у якій дитина припуститься помилки, а потім покається. Це допоможе дітям краще зрозуміти, чому необхідно каятися в поганих учинках.

Висновок

Є істотна різниця в тому, що ми шкодуємо себе, опинившись у скрутній ситуації з власної вини, чи ми шкодуємо про те, що своїм учинком завдали комусь болю.

*Якщо друга ти образив,
В брата викликав сльозинки,
То Ісуса в серце вразив –
Зло несуть погані вчинки.
Та пробачення просити
У скорботі ми готові,
Щоб характер свій змінити,
Уподібнитись Христові.*

Розділ 7

*Прийди до Ісуса зі словом: «Прости!»,
З глибоким жалем і смиренням.
Від себе колишні гріхи відмети –
Христос подарує прощення.*

Щиро жалкувати – значить змінюватися

Чи любите ви грати у волейбол? Це чудово, проте в цій грі не все так просто. Якщо ви вдарите по м'ячу занадто сильно, то відправите його в аут. А якщо вдарите занадто слабко, він не перелетить через сітку.

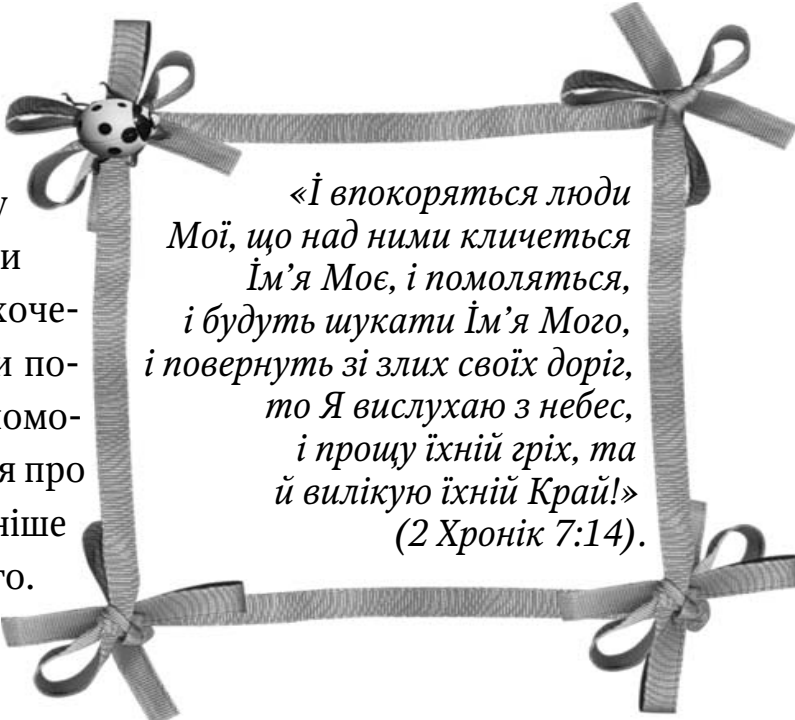
Я люблю волейбол за те, що в кожного гравця є своє місце. Якщо м'яч летить до вас, усі чекають, що ви його відіб'єте. Одного разу я разом із членами церкви грав у волейбол. Я чекав і чекав, коли мені подадуть м'яч. І ось він летить прямо до мене! Я вже збирався вдарити по ньому, як раптом висока дівчина відбігла від свого місця і відбила мій м'яч! «Вибач, – сказала вона, – я не бачила тебе».

Наступного разу, коли м'яч знову летів до мене, вона зробила те ж саме. «Вибач, – сказала вона, – я боялася, що ти не відіб'єш цієї подачі». Потім вона знову вчинила так само: «Вибач, я думала, що це мій м'яч». Гра тривала, і я не забив жодного м'яча. Не має значення, скільки разів вона сказала: «Вибач». Я не повірив їй. Знаєте чому? Тому що вона заходила на мою територію знову і знову. Якщо людина по-справжньому жалкує, то вона так не чинить.

Це справедливо і для християн. Ісус завжди готовий пробачити нас, коли ми жалкуємо про те, що вчинили неправильно. Він буде прощати нас навіть

тоді, коли ми знову будемо припускатися тих самих помилок. Але якщо ми по-справжньому шкодуємо, то перестанемо чинити неправильно. Якщо ми справді хочемо змінити свою поведінку, жити подібно до Ісуса Христа, то Він допоможе нам. Чим більше ми дізнаємося про те, як Ісус цінує людей, тим сильніше ми хочемо бути схожими на Нього.

Прямуючи за Христом, ми з кожним кроком вчимося бути все більше схожими на Нього.

*«І впокоряться люди
Мої, що над ними кличеться
Ім'я Моє, і помоляться,
і будуть шукати Ім'я Мого,
і повернуть зі злих своїх доріг,
то Я вислухаю з небес,
і прощу їхній гріх, та
й вилікую їхній Край!»
(2 Хронік 7:14).*

Поради дядечка Джеррі

1. Обговоріть з дітьми, чи може Ісус Христос нескінченно прощати нас, якщо ми припускатимемося одних і тих самих помилок. Чого Він очікує від нас? Що хоче зробити Ісус, окрім того, щоб дарувати нам прощення? Як Він бажає змінити нас?
2. На невеликих аркушах паперу зробіть разом з дітьми плакати з написом: «Щиро жалкувати – значить змінюватися». Нехай кожна дитина розфарбує свій плакат і повісить його в себе вдома.
3. Якщо час дозволяє і у вас є достатньо місця, пограйте у волейбол, використовуючи повітряні кульки замість м'яча і мотузку замість сітки. Дітям буде весело, і вони зможуть активно провести час!

Висновок

Ісус Христос завжди готовий пробачити нас, якщо ми по-справжньому шкодуємо про свої вчинки. Але Він не може нескінченно прощати одні й ті ж помилки. Щиро каючись, ми перестанемо їх припускатися.

*Коли совість викриває,
До Ісуса я звертаюсь.
Та Христос мене прощає,
Лиш коли я щиро каюсь.*

Розділ 8

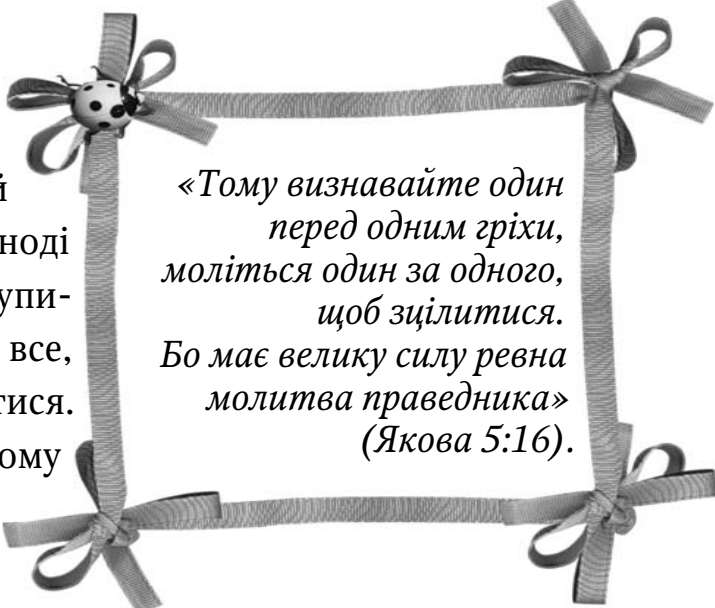
*Ісус навчає залюбки
І як характер наш змінити,
Як виправляти помилки
І як пробачення просити.*

Ми вчимося просити вибачення

Мені було близько десяти років, коли одного разу ми всією сім'єю дивилися мультфільм. Я сидів на стільці перед диваном, а моя сестра сиділа на підлозі переді мною. Я почав розгойдуватися на стільці. «Обережно», – сказала мама. Проте я продовжував розгойдуватися... і впав на підлогу. Усі засміялися. Однак мені було не до сміху. Я вдарився об підлогу, а стілець упав на мене. До того ж він сильно вдарив сестру по нозі, і вона заплакала. Мама посадила її на диван і принесла бинт. Я засмутився: сестру повезуть до лікарні? Якщо в неї зламаний палець, його доведеться загіпсувати і так ходити ціле літо. Я пішов до своєї кімнати, бо почувався кепсько. Як би мені не хотілося змінити ситуацію на краще, я не міг вгамувати біль сестри і зцілити її палець. Я міг зробити тільки одне: повернутися у вітальню. «Пробач мені, – сказав я сестрі, – я не хотів завдати тобі болю». «Я знаю, що ти ненавмисне», – відповіла вона. Мама сказала, що палець не зламаний. Вона перев'язала його, і сестра провела весь день на дивані. Я охоче приносив сестрі напій або фруктове морозиво, коли їй хотілося чогось смачненького!

Біблія говорить, що коли ми ранимо людей, чинимо погано, нам слід розкаятися і попросити пробачення. Ми повинні сказати, що жалкуємо

про свій недобрий вчинок. Потім ми повинні сказати Господу, що каємося. Щоразу, завдаючи болю іншій людині, ми ранимо також і Бога. Іноді ми можемо відремонтувати річ або купити нову, якщо ми її зламали. А іноді все, що ми можемо зробити, – це вибачитися. І про це дуже важливо пам'ятати. Тому що попросити вибачення – це зробити ще один крок на шляху прямування за Ісусом Христом.

*«Тому визнавайте один
перед одним гріхи,
моліться один за одного,
щоб зцілитися.
Бо має велику силу ревна
молитва праведника»
(Якова 5:16).*

Поради дядечка Джеррі

1. Розкажіть про те, як ви з кимось погано вчинили, а потім вибачилися за свій учинок. Розуміти, що всі припускаються помилок і повинні визнати їх і вибачитися, – цього повинні навчитися наші діти.
2. Незважаючи на те, що концепція покаюння теологічно складна для дитячого розуміння, більшість дітей уже має негативний досвід і переживання через те, що вони завдали болю іншим людям. Розкажіть дітям, чому необхідно виправляти те, що накоїли: заплатити за зламану річ; повернути те, що взяли; відпрацювати заподіяну шкоду.

Висновок

Коли ми ранимо людей або чинимо неправильно щодо них, нам необхідно попросити вибачення і відшкодувати збитки. Потім ми повинні попросити вибачення у Господа.

*Якщо ти комусь біль заподіяв,
Щиросердо прощення проси.
І єдина у тебе надія –
Сварку в зародку вмить погаси.
Словом, ділом поспішай все виправляти
І життям своїм Ісуса прославляти!*

Розділ 9

*Бог істини нам відкриває щоденні:
Не всі наші вчинки Ісусу приємні.
Христу довірятися можна завжди,
Нам щастя Він зичить, рятує з біди!*

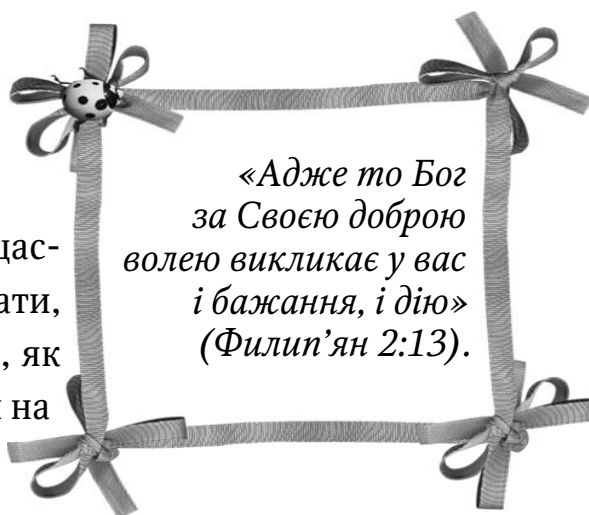
Господь хоче, щоб ми були щасливими

Альма була хорошою собакою. Їй подобалося бігати за палицею або м'ячем, які я кидав, граючись із нею. Коли ми з Альмою гуляли, вона любила підкрадатися до пташок – їй подобалося, як вони злякано злітали. Але найбільше Альмі хотілося наздоганяти машини! Одного разу вона так рвонула вперед, що вирвала повідець із моїх рук, вибігла на проїжджу частину і почала голосно гавкати на машини, що проїжджали повз неї. «Альма! Повернися!» – кричав я, кинувшись за нею.

Коли я наздогнав собаку, вона була просто щасливою. Альма добре провела час! Однак я був дуже засмучений. Я розумів те, чого собака зрозуміти не могла. Якщо вона буде бігати за машинами, то рано чи пізно одна з них зіб'є її. Тому, незважаючи на те, що Альмі це дуже подобалося, я не міг дозволити їй кидатися на машини. Такі дії можуть зробити її щасливою лише на мить, доки не трапиться нещастя. Відтепер я тримав Альму у дворі за зачиненими воротами, а коли ми з нею гуляли, я міцно тримав повідець. Іноді ми чинимо так само, як Альма, – прагнемо до того, що нам подобається. Наприклад, хочеться посміятися над кимось або взяти те, що нам не належить.

Однак Бог знає, що в результаті це зробить нас нещасними. Тому Біблія говорить нам, що не можна так чинити.

Господь навчає нас, як чинити, аби бути щасливими. Ми не завжди можемо усвідомлювати, де нам загрожує небезпека, подібно до того, як Альма не розуміла, чому не можна кидатися на машини. Однак якщо ми довіряємо Господу, Він збереже нас у безпеці, щоб ми здобули справжнє щастя. І ми обов'язково знайдемо його, прямуючи за Ісусом Христом.

*«Адже то Бог
за Своєю доброю
волею викликає у вас
і бажання, і дію»
(Филип'ян 2:13).*

Поради дядечка Джеррі

1. Виділіть час для бесіди про домашніх тварин. Попросіть дітей принести своїх домашніх улюбленців. А якщо це неможливо, нехай вони розкажуть про своїх домашніх тварин. Обговоріть, як ми можемо зберегти їх у безпеці, навіть якщо доводиться забороняти їм робити те, що приносить їм задоволення.
2. Попросіть кожну дитину намалювати те, що може стати причиною лиха, наприклад, спуск на великій швидкості на велосипеді з гори, прогул уроків і т. д.
3. Запитайте у дітей: «Що ваші батьки забороняють вам, аби захистити вас? Що Господь забороняє нам робити, щоб захистити нас?»

*Ісус на Землю завітав
Від зла нас захистити.
Нам щастя Він подарував,
Любіть Ісуса, діти.
Як Бога слухати завжди –
То Він оберігає
Від злиднів, від хвороб, біди,
Бо наше серце знає.*

Висновок

Господь вказує на те, що ми не повинні робити, бо Він хоче, щоб ми були щасливі. Якщо ми довіряємо Богові, Він збереже нас у безпеці і ми будемо щасливі, не завдаючи собі та іншим людям болю.

Розділ 10

*Ось повір: Бог поруч з нами,
Ти Його ходи стежками!
Про Ісуса, про любов
Людам проповідь промов.*

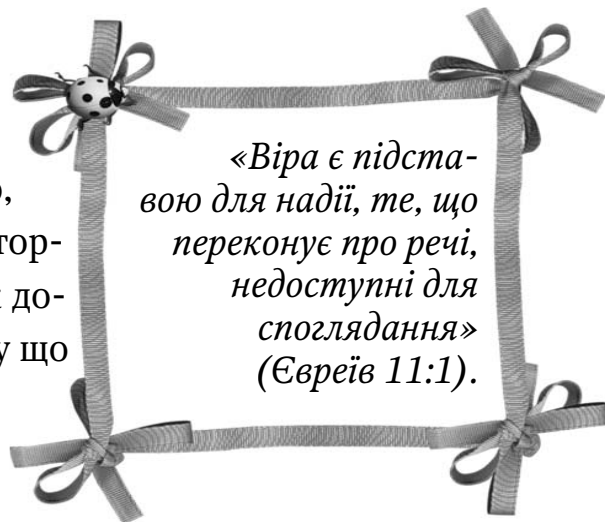
Віра чи невір'я? Вибір за нами

Чи пам'ятаєте ви, коли випав ваш перший зуб? Я пам'ятаю. Перше, що я зауважив, – зуб почав хитатися, коли я доторкався до нього язиком. Я думав, що зробив щось неправильно і мій зуб ось-ось зламається. Я вирішив нікому про це не розповідати, сподіваючись, що все налагодиться. Але зуб хитався все сильніше, і одного разу вранці, коли я чистив зуби, він випав.

Я показав зуб мамі, але вона не засмутилася. Мама усміхнулася і сказала: «Коли ми втрачаємо свої молочні зуби, це означає, що ми ростемо. Поклади зуб під подушку, а вночі прилетить зубна фея і залишить тобі подарунок». Я нічого не знав про зубну фею, але отримати подарунок мені хотілося, тому я так і зробив. Прокинувшись вранці, я виявив, що мій зуб зник, а під подушкою лежить долар! Пізніше мій брат сказав мені, що зубної феї не існує. Це мама поклала під мою подушку долар. Але тоді, у дитинстві, я повірив у добру фею. Ми знаємо, що зубної феї не існує, тому що ніхто її не бачив, і ми знаємо, як з'явилися гроші. Однак Бога теж ніхто не бачив. Як же ми можемо дізнатися, що Він існує? Я знаю, що Він є, тому що ми бачимо Його що-

дня в любові наших батьків, наших бабусь і дідусів, наших учителів та наших друзів. Нам відомо про Нього з Біблії. Ми знаємо, що камінь твердий, тому що ми до нього доторкалися. Знаємо, що лід холодний, бо також доторкалися до нього. Ми віримо в Бога, тому що відчуваємо, як Він змінює наші серця.

Ми віримо, що Біблія може навчити нас бути щасливими і добрими. І коли ми вибираємо цю віру, то дозволяємо Господу змінювати нас, роблячи все більш подібними до Ісуса Христа.

*«Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання»
(Євреїв 11:1).*

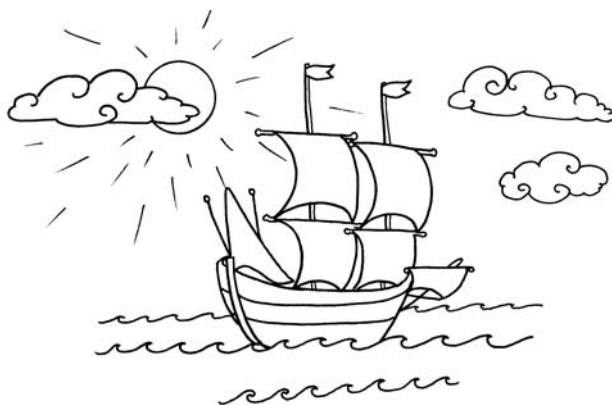
Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей, звідки вони знають, що сонце, вітер, любов мами, Божа любов насправді існують. (Сонце ми бачимо і відчуваємо його тепло; ми відчуваємо подих вітру і бачимо, як він хитає дерева; мама каже нам про свою любов і проявляє її у своїх учинках; Божу любов ми відчуваємо у своєму серці і бачимо, яка прекрасна навколо природа, яку Господь створив на радість нам). Нехай діти наведуть свої приклади.
2. Поміркуйте над наступним запитанням: «Крім зубної феї, у кого ще вірять діти? (Наприклад, у Діда Мороза і Снігуроньку). Розкажіть, чому християни вірять не в казки, а в істинне чудо Різдва і воскресіння Христа.
3. Дайте завдання дітям розпитати пастора, членів Церкви та їхні сім'ї, чому вони вірять у Господа. Наступної суботи нехай вони самі дадуть відповідь на це запитання.

*Відповідь ти дай просту:
«Віриш Господу Христу?»
Будь слухняним і пригожим –
Станеш ти на Нього схожим.
Буде в серденьку малому
Місце Духові Святому.*

Висновок

Ми віримо в Бога, тому що бачимо Його щодня в любові наших батьків, наших дідусів і бабусь, наших вчителів та наших друзів. Ми віримо в Господа, бо відчуваємо, як Він змінює наші серця.

Розділ 11

*Як трапляється раптом лихо,
Посилає Бог в серце мир.
Щоб повз тебе пройшло зло тихо,
Ти Ісусу життя довір.*

Господь бажає, щоб у нашому серці був мир

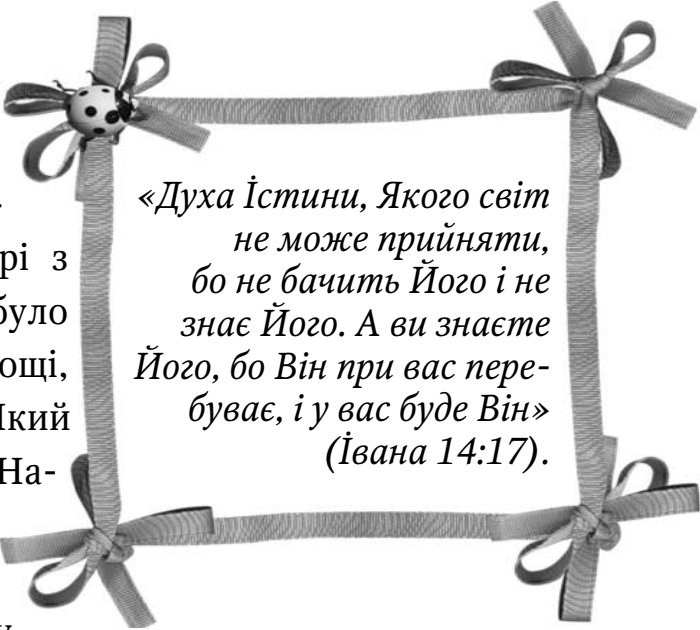
Що це означає, коли батьки просять у вас «миру і тиші»? «Тиша» – це не дратувати сестру, не вмикати голосно телевізор, не грати на барабані. Однак «мир» означає дещо більше. Я пам'ятаю, як одного разу після довгого веселого дня ми в тиші провели час у будинку моїх дідуся і бабусі. До цього ми кілька годин грали з м'ячем у дворі. Усі зайшли до будинку, тому що дуже хотіли пити. А я спустився до озера, сів у човен, відплив від берега і опустив ноги у воду. Погода була безвітряна, і вода в озері була прозорою, як скло. Чим довше я так сидів, тим більше зауважував, що відбувається навколо. Ось жаба стрибнула на латаття. А ось черепашка виплила на поверхню води поруч зі мною. Було так тихо, що я почув, як повз пролетіла велика блакитна бабка.

Я пам'ятаю, як мені було добре того дня. Не потрібно було виконувати домашні завдання. Мене ніщо не турбувало. Я був щасливий і відчував мир. Коли поруч пропливала зграйка рибок, я нахилився вперед, щоб краще розгледіти їх. І раптом я втратив рівновагу і впав у воду. Жаба зістрибнула з латаття, і рибки теж зникли. Озеро не було глибоким, я зробив кілька кроків по дну, знову заліз у човен і поспішив додому, щоб переодягнутися.

Ісус Христос бажає, щоб ми відчували мир повсякчас. Він сказав: «Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає Його. А

ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він». Оскільки ми вчимося прямувати за Ісусом Христом, то намагатимемося бути в мирі з усіма людьми і чинити так, щоб їм було добре. А якщо у нас виникнуть труднощі, ми можемо довіряти Ісусу Христу, Який завжди допоможе нам їх подолати. Навіть якщо трапляється біда, ми знаємо, що Христос з нами.

Коли ми відчуваємо Його мир у своєму серці, то розуміємо: ми на правильному шляху.

*«Духа Істини, Якого світ не може прийняти, бо не бачить Його і не знає Його. А ви знаєте Його, бо Він при вас перебуває, і у вас буде Він»
(Івана 14:17).*

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Коли ви відчуваєте у своєму серці мир, як ви вчините в різних обставинах: у церкві, у школі, за обіднім столом, на спортивному майданчику, перед сном? А що ви відчуваєте в такій же ситуації, коли вас щось турбує або засмучує?».
2. Попросіть дітей намалювати те, що їх турбує: важке домашнє завдання, людину, яка злиться на них, майбутню олімпіаду тощо. Потім попросіть їх написати на малюнку: «Коли я непокоюся, Ісус Христос зі мною».
3. Підіть з дітьми на прогулянку в парк. Запропонуйте їм п'ять хвилин просто прислухатися до звуків парку. Запитайте, що вони почули. Поговоріть про те, чим відрізняється тихе місце від інших.

*В серці мир, благодать і спокій –
Це Ісус нам усе послав.
Стереже наші перші кроки,
Нас Своїми дітьми обрав.
Щойно ями та перепони
Перекриють до неба шлях,
Нас Господь повз усі кордони
Понесе на Своїх руках.*

Висновок

Ісус Христос бажає, щоб ми завжди відчували мир у серці. Коли виникають труднощі, ми можемо довіряти Ісусу, Котрий допоможе нам їх подолати. Навіть коли трапляється нещастя, Ісус Христос з нами.

Розділ 12

*Хто до Бога захоче прийти,
Той отримати зцілення зможе.
В Бога повні любові світи,
Щоб одержав прощення кожен!*

Ми можемо довіряти обітницям Ісуса Христа

Біблія розповідає про паралізованого чоловіка, який не міг рухати ні руками, ні ногами. Звичайно, він дуже сумував. Однак найбільше його засмучувало, що він захворів з власної вини. Колись чоловік щодня проводив час у бенкетах і коїв погані вчинки. Тепер він дуже жалкував про те, що так жив. Священики сказали паралізованому: «Ти сам в усьому винен, і тому Бог не простить тебе». Ці слова ще більше засмутили нещасну людину.

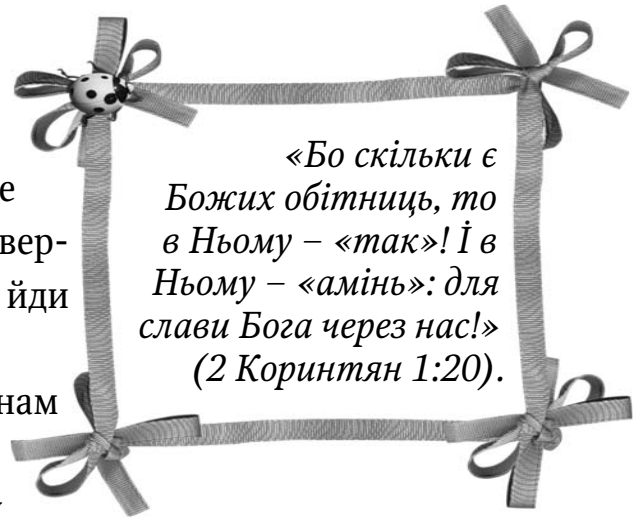
Його друзі запропонували: «Давай підемо до Ісуса Христа. Послухаємо, про що Він говорить, і попросимо Його зцілити тебе». Друзі взяли постіль і понесли свого друга до будинку, де Ісус розмовляв з людьми. Там зібралося так багато народу, що друзі не змогли занести його в будинок. Тому вони зробили в даху отвір. Тільки уявіть собі, як здивувалися люди, коли побачили хвору людину, що спускається з неба!

А Ісус Христос не здивувався. Він подивився на хворого і сказав: «Я прощаю тебе». Відразу ж паралізований відчув себе краще. Він лежав і усміхався. Ісус сказав, що прощає його, і він повірив цьому. Проте інші люди

не повірили, що Ісус простив і зцілив цього чоловіка, їм не сподобалися слова Христа. Тому Ісус сказав: «Як ви знаєте, у Мене є сила пробачити цю людину». Христос звернувся до нього: «Встань, візьми постіль і йди додому». Зцілений відразу встав і пішов.

Якщо ми робимо те, що завдає болю нам та іншим людям, то відчуваємо себе, як і та паралізована людина. Нам погано, тому що ми жалкуємо про свій учинок, а коли ми каємося, Ісус Христос прощає нас. Він виконує те, що обіцяв.

Якщо ми повіримо, що Ісус пробачить нас, то зробимо ще один крок до Нього.

Поради дядечка Джеррі

1. Дітям, які припустилися серйозних помилок у своєму короткому житті, важко зрозуміти, що їх можна пробачити. Поміркуйте з ними про всепрощаючу Божу любов. Запитайте у них: «Що ви відчули, потрапивши у скрутну ситуацію? Що допомогло вам почуватися краще?»
2. Попросіть дітей переказати цю історію, уявивши, що вона відбувається в будинку, де Ісус Христос розмовляє з людьми, а в цей час через отвір у даху спускають хворого. Або уявіть, що ця історія сталася у вашій церкві і хтось зробив отвір у даху під час проповіді пастора.
3. Розіграйте цю сценку. Спорудіть носилки. Нехай діти по черзі зображають паралізованого і його друзів. (Не дозволяйте дітям зробити дірку в стелі!)

Висновок

*Я обітницям Христа
Щиро вірю неспроста:
Все, що обіцяв Спаситель,
Виконає точно в строк.
Вірний слову Повелитель –
Це для нас усіх урок!*

Якщо ми робимо те, що завдає комусь болю, то відчуваємося, як і паралізована людина. Нам погано від того, що ми жалкуємо про свій учинок, а коли ми жалкуємо, Ісус Христос прощає нас. Він виконує те, що обіцяв.

Розділ 13

*Може, ми засмутили Отця,
Бо поводитись норовливо?
Тільки лється у наші серця
Божа вічна любов правдива!*

Дивовижна Божа любов

Колись жив юнак, який ні в чому не мав потреби, але, незважаючи на це, вважав себе нещасним. «У мого батька багато грошей, – думав він, – чому ж у мене лише один кінь? А мені хочеться мати цілий табун коней!»

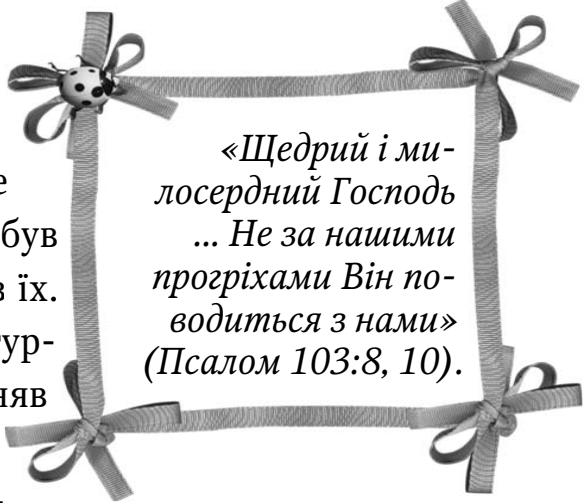
І він сказав своєму батькові: «Одного разу половина твого майна стане моєю. Віддай мені мою частину зараз, і я розпоряджуся нею на свій розсуд». Такі слова засмутили батька, але він виконав це прохання, і юнак пішов з дому щасливим і багатим. Він попрямував у велике місто і знайшов там багато нових друзів, з якими він розтратив гроші на вечірки, розваги, їжу.

Незабаром гроші закінчилися, і разом з ними зникли і друзі. Юнак залишився без даху над головою і без їжі. Коли він зовсім зголоднів, то почав пасти свиней. Він не отримував за свою роботу грошей, але був настільки голодний, що мріяв поїсти хоча б те, чим годували свиней. І одного разу він подумав: «Це жахливо. У людей, які працюють у домі мого батька, досить хорошої їжі. Піду додому і попрошусь на роботу».

Юнак попрямував до батьківського будинку. Наближаючись до нього, він побачив людину, яка бігла йому назустріч. Це був його батько! Юнак сказав: «Батьку, я був нерозумний, коли взяв усі гроші і витратив їх. Дай мені роботу, і я більше не буду тебе турбувати». Але батько не слухав його. Він обняв сина і сказав: «Я такий радий, що ти вдома! Заходь, давай влаштуємо бенкет і приготуємо твою улюблену їжу. Не важливо, що сталося з тобою, ти завжди будеш моїм сином, і я завжди любитиму тебе».

Бог схожий на цього батька. Не має значення, що ми сказали, куди йдемо, ми – Його діти. Господь любить нас. І ніщо не може змінити цей факт.

Можливо, це найприємніша вістка, яку ми дізнаємося на шляху до Христа.

*«Щедрий і милосердний Господь
... Не за нашими
прогріхами Він по-
водиться з нами»
(Псалом 103:8, 10).*

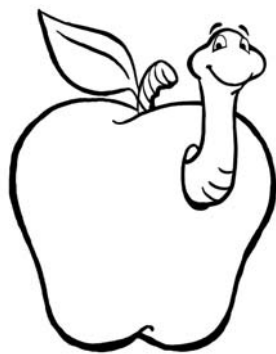
Поради дядечка Джеррі

1. Притча про блудного сина – хороша історія для інсценування. Беручи участь у постановці цієї історії, діти краще запам'ятають її уроки.
2. Запитайте у них: «Чому люди, у яких усе є, бувають нещасні?» Можливо, ви почуєте такі відповіді: у таких людей немає друзів, з якими вони могли б пограти; ніхто не звертає на них уваги і т. д. Зверніть увагу дітей на те, що коли у нас є все, для нас уже ніщо не є важливим або особливо цінним.
3. Неможливо переоцінити милосердний характер Господа, Який не перестає любити нас.

Висновок

*Як слухає уважно і чекає
Своїх дітей Небесний Бог Отець!
Голгофський хрест, як щира зірка, сяє,
Любов'ю огортає нас Творець.*

Не має значення, що ми сказали, куди йдемо, ми – Його діти. Господь любить нас. І ніщо не може змінити цей факт.

Розділ 14

*Ісус моє серденько знає –
У ньому була пустота:
Ісус моє серце міняє,
Щоб в ньому жила доброта!*

Важливо тільки те, що у вашому серці

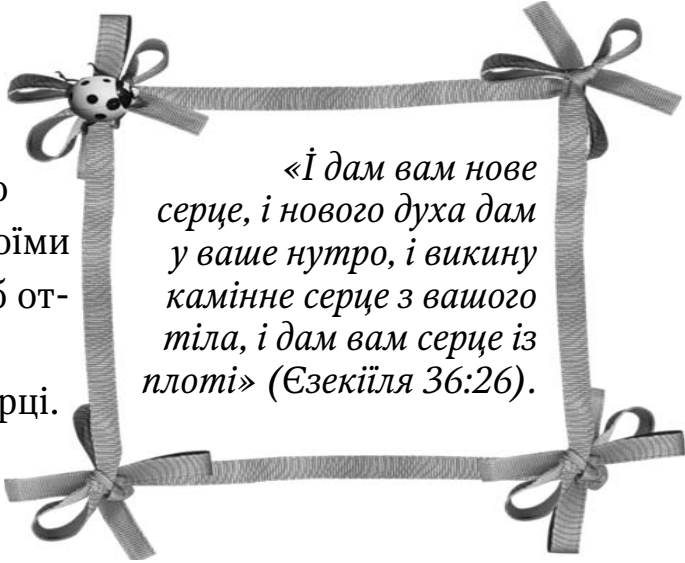
Одного разу я був у гостях у сім'ї, що мала яблуневий сад. У тому році вродило багато яблук – червоних, жовтих і зелених. Ми прогулювалися серед дерев із зеленими яблуками, які вже достигали. «Зірви яблуко і спробуй, – запропонували мені друзі, – це найкращі яблука, які ти будь-коли куштував».

Я подивився на яблуню і побачив велике красиве яблуко без недоліків на шкірці. Воно здалося мені соковитим і смачним, і я зірвав його, витер об светр і відкусив такий великий шматок, який тільки міг! Пережовуючи відкушений шматок, я подивився на яблуко. І побачив те, через що мало не вдавився. У яблуці був черв'як, половину якого я відкусив. Фу! Я зрозумів, що не можна вважати яблуко хорошим тільки за його зовнішнім виглядом. Так само і з християнами. Іноді ми думаємо, що за зовнішнім виглядом можемо визначити: ось це справжні християни. «Людина добре одягнена. Вона відвідує церкву. Мабуть, цей чоловік – хороший християнин» або: «Ось ці діти доброзичливо ставляться один до одного. Ніхто не кричить і не б'ється. Вони, мабуть, хороші християни». Однак ми не можемо робити висновки, дивлячись лише на зовнішній вигляд. Деякі люди

досить гарно одягнені і дуже уважно слухають проповіді, але в них недобре серце. А що ви можете сказати про себе? Чи хоча б раз ви були чемні зі своїми братами і сестрами лише для того, щоб отримати щось хороше від мами?

Важливо тільки те, що у вашому серці. Якщо ми чинимо правильно, а мотиви наші нечисті, ми зовсім не схожі на Ісуса Христа.

Коли ми просимо Ісуса змінити нас, Він дає нам нове серце, котре прекрасніше за найгарніші на вигляд яблука. І людина з таким серцем із радістю йде шляхом Христа.

«І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті» (Єзекіїля 36:26).

Поради дядечка Джеррі

1. Діти, особливо хлопчики, люблять ризиковані ігри. Попросіть їх розповісти про неприємні відчуття, коли вони куштували червиве яблуко чи грушу.
2. Попросіть дітей намалювати предмети, які завжди на вигляд гарні, але не завжди добрі всередині. Вони можуть подумати про продукти, але зверніть їхню увагу на телевізійні програми, шоу, машини, будинки.
3. Попросіть дітей розіграти сценку, коли вони були дуже дбайливі і милі зі своїми братами і сестрами тільки для того, щоб отримати щось.

Висновок

Важливо тільки те, що у вашому серці. Коли ми просимо Ісуса змінити нас, Він дає нам нове серце, яке прекрасніше за найгарніші на вигляд яблука. І таке серце з радістю йде шляхом Христа.

*Тільки те, що є у серці нашому,
Для Христа дороге, важливе.
Він покаже малому і старшому,
Як звільнитись від вчинків гнівливих.
Серце в Божих руках перетвориться
І любов'ю Христа переповниться.*

Розділ 15

*Коли всі ми за Христом
Дружно ідемо слідом,
Нас будь-хто впізнати може,
Бо любов'ю сяє кожен:
Нас Господь благословив
І любов'ю наділив!*

Бути в команді Ісуса Христа

Чи грали ви коли-небудь у футбол під дощем? Минулого тижня я дивився по телевізору, як футболісти грали під дощем. Дуже важко грати у футбол на мокрій траві. Важко бігати і не забруднитися, передавати м'яч і бити по ньому. Я був радий, що сиджу вдома, а не беру участь у цьому матчі! Але дивитися гру теж було важко. Гравці ковзали, падали, бруднилися, і через деякий час уже не можна було розібрати, де яка команда! Я не знав, за кого вболівати, оскільки не бачив кольору форми гравців.

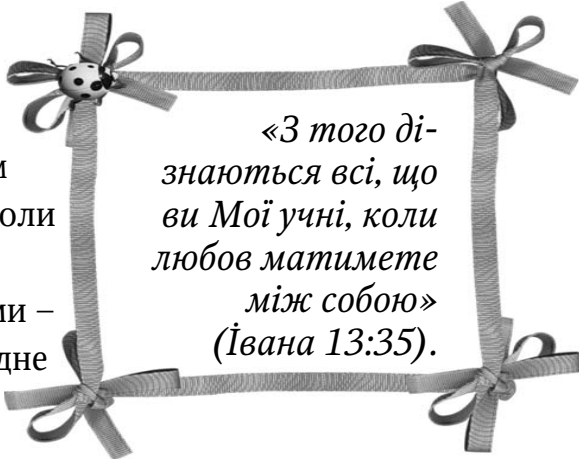
Чи можете ви дізнатися, що людина – поліцейський? Так, якщо він буде у формі. Чи можете ви дізнатися, хто лікар або медсестра в лікарні? Так, якщо подивитися на їхній одяг. Ці люди, як і багато інших, одягаються так, щоб їхній одяг свідчив про те, хто вони такі.

Іноді ми впізнаємо людей за їхніми діями. Людина, що стоїть перед пюпітром, як правило, диригент або керівник хору. Якщо ви бачите людину, котра встановлює в офісі телефони, найімовірніше, вона працює в телефонній компанії.

Християн теж можна впізнати за їхніми вчинками. Люди бачать, що ми йдемо за Христом, спостерігаючи за тим, як ми чинимо і як говоримо. Вони зауважують, коли ми заявляємо, що ведемо здоровий спосіб життя, а самі вживаємо їжу і напої, що руйнують здоров'я.

Вони бачать, чи є ми чесними і чи заслуговуємо на довіру. Однак найважливіше, як ми цінуємо наших ближніх. Ісус Христос сказав Своїм учням: «З того дізнаються всі, що ви Мої учні, коли любов матимете між собою» (Івана 13:35).

Нам не потрібна уніформа, щоб показати, що ми – члени команди Ісуса Христа. Те, як ми цінуємо одне одного, більше свідчитиме, ніж уніформа чи професійний значок. Прямуючи за Ісусом Христом, ми завжди любитимемо один одного.

«З того дізнаються всі, що ви Мої учні, коли любов матимете між собою» (Івана 13:35).

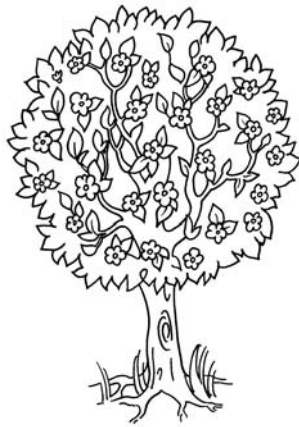
Поради дядечка Джеррі

1. Допоможіть дітям скласти список професій, які вимагають носіння уніформи. Запитайте: «Чому для цих людей важливо, щоб їх упізнавали?» У дискусії підкресліть, що на війні важливо знати, хто на вашому боці, а хто ні, хто прийшов вам на допомогу. Запитайте: «За якою ознакою можна впізнати християн?»
2. Проведіть інсценізацію, у якій один із хлопців гратиме роль поліцейського в уніформі, але насправді він не є поліцейським. Коли хтось попросить його про допомогу, він відмовить. Запитайте дітей: «Що тепер та людина буде думати про поліцейських?» (Вона буде думати, що поліція не хоче допомагати і захищати нас).
3. Попросіть одну дитину виступити в ролі християнина (у нього в руках буде Біблія). Коли хтось попросить його про допомогу, він відмовить. Запитайте дітей: «Що тепер ця людина буде думати про християн?» (Вона буде думати, що християни насправді не дбають про людей і не хочуть допомагати їм).

*Бути в команді Ісуса –
Ось що я серцем бажаю.
Господу вірю, вчуся,
Людам допомагаю.
Вірні ми учні Христові,
Але це не форма й значки:
Ми живемо в любові,
Всі ми Його зірочки.
Зірочки ясно сяють
Грішникам неспроста –
Людам допомагають
В серце впустити Христа!*

Висновок

Нам не потрібна уніформа, щоб показати, що ми належимо до команди Ісуса Христа. Те, як ми цінуємо одне одного, більше свідчитиме, ніж уніформа або професійний значок. Прямуючи за Ісусом Христом, ми завжди любитимемо одне одного.

Розділ 16

*Коли сили не стає,
Силу нам Господь дає.
Ми попросимо Отця
Дати добрі нам серця!*

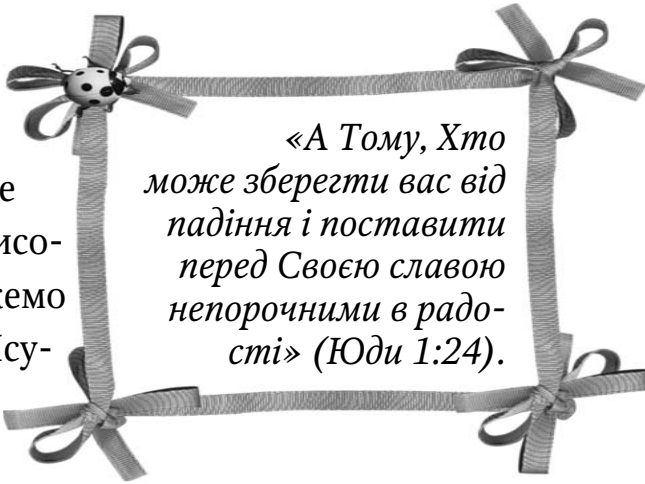
Ісус допомагає нам

У дитинстві я дуже любив гратися на подвір'ї під розлогим кленом, який був вищим за наш будинок. Я завжди мріяв залізти на нього і побачити панораму, котра відкривається з його вершини. Але в мене була проблема: я не міг дотягнутися до найближчої до землі гілки. Вона була високо над моєю головою. Я намагався обхопити стовбур і підтягнутися, але падав. Я прив'язав кінець мотузки до ременя, перекинув інший кінець через гілку, вхопився за нього і підтягнувся. Але ремінь порвався, і я мало не вислизнув зі штанів. Усі мої спроби залізти на клен були марними. Що ще я міг зробити?

Драбина! На вантажівці батька була драбина. Я попрямував за нею, але виявилося, що вантажівка поїхала. Я засмутився. Коли батько повернувся додому, я сказав йому: «Тату, мені потрібна драбина, щоб дістатися до гілки і залізти на дерево».

Батько подивився на гілку, а потім на мене: «Я не думаю, що нам потрібна драбина». Він підняв мене і підсадив на цю гілку! Батько сказав, що я не зможу залізти вище, доки не підросту. І ось настав день, коли я заліз на дерево і побачив поле й далеко ліс!

Навіть намагаючись чинити правильно, ми не завжди так робимо. Ми не завжди буваємо добрими та чесними. Я, як не намагався, не міг самотійно залізти на високу гілку. Так і ми своїми силами не можемо стати хорошими. Якщо ми попросимо Ісуса, Він підніме нас і змінить, зробивши людьми, що чинитимуть подібно до Нього. Він змінить наші серця.

«А Тому, Хто може зберегти вас від падіння і поставити перед Своєю славою непорочними в радості» (Юди 1:24).

Нам необхідно залежати від Ісуса Христа, Котрий спасає нас. Запам'ятавши це, ми зробимо ще один важливий крок у прямуванні за Ним.

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Як високо ви можете залізти на дерево, по сходах, на вежу або будівлю?» Поговоріть про труднощі при сходженні або про страх перед висотою.
2. Допоможіть дітям скласти список справ, які вони не можуть зробити самотійно: поїхати в церкву, приготувати обід, купити їжу тощо. Обговоріть, чиєї допомоги вони потребують, щоб виконати ці справи.
3. Принесіть пару взуття великого розміру. Запропонуйте кожній дитині приміряти її і походити в цьому взутті. Звичайно, вони не зможуть цього зробити, але це буде весело. Поговоріть з дітьми про те, що ми не можемо змінитися своїми силами, тому нам необхідно залежати від Ісуса Христа, Котрий змінює наші серця.

Висновок

*Хочу піднятися в хмари я –
Сили не вистачає.
Господа просить душа моя –
Божя рука помагає.
А на землі мій Спаситель
Характер мені міняє:
Любий мій Визволитель
В небо мене піднімає.*

Навіть намагаючись чинити правильно, ми не завжди так робимо. Ми не завжди буваємо добрими та чесними. Я, як не намагався, не міг самотійно залізти на високу гілку. Так і ми своїми силами не можемо стати хорошими. Якщо ми попросимо Ісуса, Він підніме нас і змінить, зробивши людьми, що будуть чинити подібно до Нього. Він змінить наші серця.

Розділ 17

*Духом не падай, коли оступився,
Бог не відкине від Себе.
Господу щиро, з душею молися –
Божя підтримка для тебе!*

Як духовно зростати

Коли в нашій сім'ї з'явилася газонокосарка, мені дуже хотілося косити газон. Я був упевнений, що зможу керувати косаркою. «Можна сьогодні я буду косити траву? Можна я?» – запитував я батька. У відповідь батько хитав головою: «Ні. Сьогодні не потрібно косити газон».

«Ну тоді можна я покошу навколо газону?» – благав я. Батько знову хитав головою. «Газонокосарка не іграшка. Можливо, ти зможеш покосити траву в п'ятницю».

Мені здавалося, що цей тиждень ніколи не закінчиться. У п'ятницю я прибіг додому зі школи і побачив батька, що косив траву на подвір'ї. Він вимкнув косарку і сказав мені: «Запам'ятай, що я тобі скажу. Ти повинен косити рівними рядами. Пригальмовуй, коли дійдеш до краю смуги, інакше ти скосиш квіти, які посадила мама». Потім батько сів на ганку, щоб спостерігати за мною. Я косив до тих пір, доки одна бджола не почала переслідувати мене.

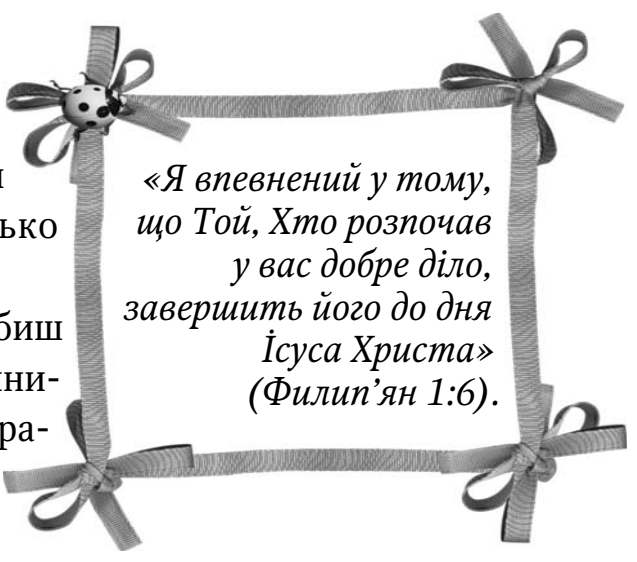
«Ой!» – скрикнув я, коли побачив, що, втікаючи від бджоли, пропустив цілий шматок нескошеної трави. Ще я забув пригальмувати, і кілька квітів упало на клумбу. Продовжуючи косити, я вже знав, що не впорався із завданням. Батько підійшов і вимкнув газонокосарку.

«Вибач, – сказав я, – я не впорався!» Я був упевнений, що батько більше не довірять мені косити траву.

«Так, наш газон виглядає, як погана зачіска, – сказав він, а потім додав: – Тепер спробуй рухатися повільніше і тримати руки прямо». Я не вірив своїм вухам! Батько хотів, щоб я продовжив косити траву!

Дуже легко занепасти духом, коли зробиш щось неправильно, навіть будучи християнином. Іноді ми гніваємося, говоримо неправильні слова, буваємо жадібними, несправедливими. Але коли ми по-справжньому про це жалкуємо, Ісус Христос прощає нас

і говорить: «Не засмучуйся. Ти ще вчишся. Продовжуй зростати». Ісус не розчаровується в нас. Усе, що нам потрібно робити, – це продовжувати прямувати шляхом Христа.

*«Я впевнений у тому,
що Той, Хто розпочав
у вас добре діло,
завершить його до дня
Ісуса Христа»
(Филип'ян 1:6).*

Поради дядечка Джеррі

1. Розкажіть про те, як ви припустилися помилки, розчарувалися і чого ця історія навчила вас. Для дітей дуже корисно усвідомлювати, що всі помиляються. (У деяких сім'ях дітей радше критикують, ніж підтримують).
2. Допоможіть дітям скласти список неправильних учинків, які можуть здійснювати християни (обманути, розсердитися, не виконати обіцянку тощо). Обговоріть, що потрібно зробити, щоб виправити ситуацію.
3. Запропонуйте гру: діти ходять по кімнаті з книгою на голові. Коли книга буде падати, допоможіть зловити її. Або пограйте в іншу гру (за вашим вибором).

Висновок

*Я щиро прагну бути з Господом в раю.
Росту у вірі, над характером працюю,
Але буває, що обітницю свою
Порушую. Та потім так жалкую!
Ісус Всесильний на Своїх несе руках
Мене безпомічного, смутного, малого.
Допомагає обирати правди шлях –
Я славлю Господа і не боюсь нікого!*

Дуже легко занепасти духом, коли робиш щось неправильно, навіть будучи християнином. Ми іноді нервуємо, говоримо неправильні слова, буваємо жадібними, порушуємо свої обіцянки. Але коли ми по-справжньому про це жалкуємо, Ісус Христос прощає нас і говорить: «Не засмучуйся. Ти ще вчишся. Продовжуй зростати».

Розділ 18

*Кожна дитина повинна рости,
Разом з Ісусом дорогою йти.
Хоче Господь нас зростити духовно –
Вказує шлях, зберігає любовно.*

Зростаючі християни

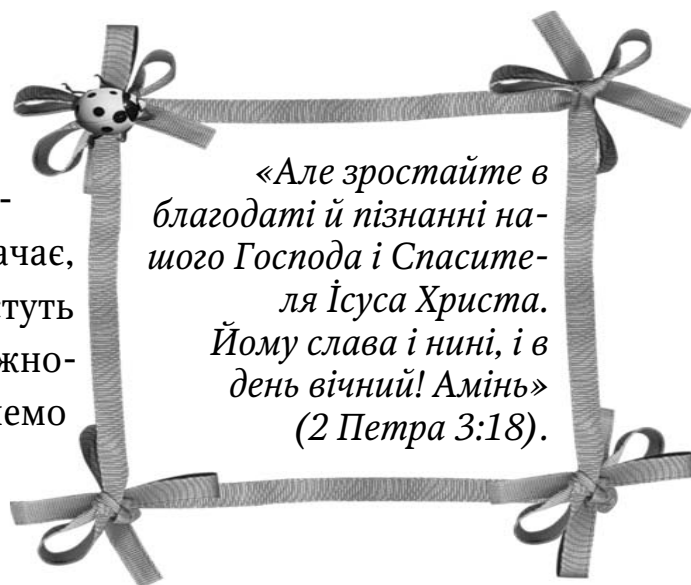
Чи знаєте ви, що таке жолудь? Жолудь – це насіння дуба. Щоліта жолуді виростають на гілках дуба, а потім падають на землю. Білки люблять їсти жолуді і заготовляють їх на зиму. Люблять гратися ними і діти. У дитинстві я завжди думав, що жолуді придумали, щоб ними гратися. Ви можете склеїти з них чоловічка і намалювати йому обличчя. А ще їх можна зібрати в банку і залишити білкам, які забувають, де заховали свої жолуді.

Недалеко від нашого дому ростуть дуже високі дуби – майже такі самі, як багатоквартирні будинки! Мені подобалося брати жолудь, знімати його капелюшок і акуратно виколупувати те, що знаходиться всередині. Потім я знову прикріплював капелюшок, і у мене виходила чудова скринька для маленького скарбу!

Я дізнався щось дуже важливе: усередині кожного жолудя – цілий дуб! Звичайно, якщо ви відкриєте жолудь, то не знайдете там дерева. Однак якщо ви посадите його в землю і білки не знайдуть його, а потім дощ проллється, сонечко пригріє, тоді насіння почне рости. Корінці повинні зламати оболонку жолудя і прорости в землі. Тоненький паросток повинен пробитися крізь землю до сонячного світла. Кожен день маленький дубок ставатиме все більшим і більшим. Так з маленького жолудя виросте величезне дерево.

Маленькі християни схожі на жолуді. Діти можуть не знати так багато біблійних текстів, як дорослі і не розуміти багато чого, але це зовсім не означає, що вони погані християни. Діти ще ростуть і вчаться прямувати за Христом. У кожному з нас є любов до Христа, і ми хочемо чинити подібно до Нього.

Якщо ми прямуємо шляхом Ісуса, то духовно зростаємо щодня.

*«Але зростаєте в благодаті й пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа. Йому слава і нині, і в день вічний! Амінь»
(2 Петра 3:18).*

Поради дядечка Джеррі

1. Зберіть разом з дітьми трохи жолудів і зробіть з них саморобку, наприклад, чоловічка. Поговоріть про те, що всередині жолудя є все, щоб вирости велике дерево, так само, як і в дітей є все, щоб вирости справжніми християнами.
2. Запитайте у них: «Чим ви відрізняєтесь від своїх тата і мами?» Підкресліть деталі, у яких ми дуже схожі (у нас по десять пальців на ногах і руках, два ока тощо).
3. Можливо, ви не можете посадити жолудь і виростити дуб, але ви можете спробувати виростити квасолю. Покажіть дітям, що всередині квасолі є зародок. Якщо квасолю посадити в землю і поливати, вона проросте, і ми побачимо красиву зелену рослину.

Висновок

Маленькі християни схожі на жолуді. Діти можуть не знати так багато біблійних текстів і не розуміти багато чого, як дорослі, але це зовсім не означає, що вони погані християни. Діти все ще ростуть і вчаться прямувати за Христом. У кожному з нас є любов до Христа, і ми хочемо чинити подібно до Нього. Якщо ми прямуємо шляхом Ісуса, то духовно зростаємо щодня.

*День за днем з Христом іду –
Із Учителем.
Я Небесний Дім знайду
Зі Спасителем.
В Церкві Божій між святих
Я зростатиму,
З Богом труднощі свої
Я долатиму.*

Розділ 19

*Бачиш: гілочка зелена, бо жива,
Нам сказав Ісус бадьорі ці слова.
Ти не бійся і тримайся за Христа –
В християн щаслива доля і проста.*

Щоб рости, нам необхідно належати Богові

Давайте проведемо експеримент. Підіть у сад і знайдіть дерево або кущ з невеликими гілками. Виберіть дві гілки, що ростуть близько одна до одної (або попросіть батьків допомогти вам знайти такі гілки). Потім відламайте або відріжте одну з гілок, принесіть додому і покладіть на підвіконня. Наступного дня візьміть відрізану гілку, підійдіть до дерева і порівняйте її з тією, що росте на ньому. Чи змінилося щось у них?

Залиште зрізану гілку лежати ще два-три дні. Незабаром вона буде відрізнятися від тієї, що росте на дереві. Гілка висихатиме, і ви зможете дуже легко її зламати. Листя на ній обпаде. А гілка на дереві буде зеленою і гнучкою.

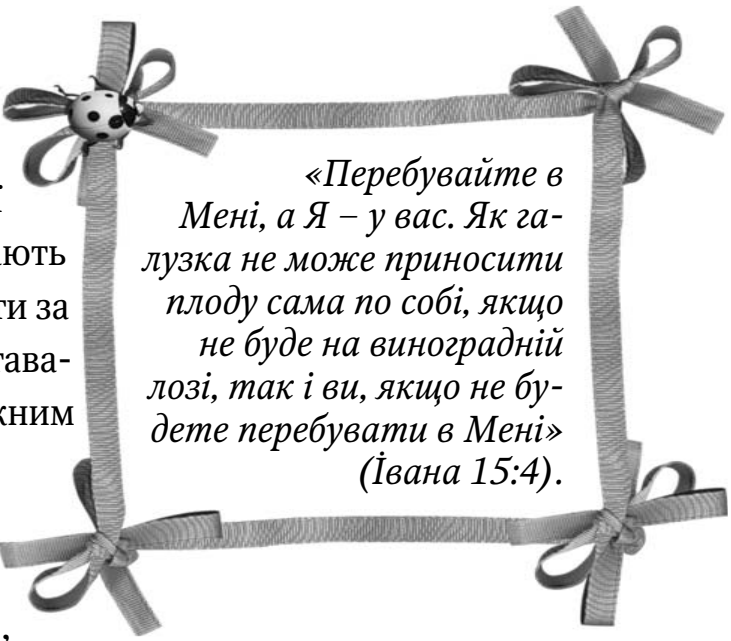
Чому гілки почали відрізнятися одна від одної? На це запитання дуже легко відповісти. Гілка, що росте на дереві, – жива. Вона отримує сонячне світло, а від дерева – їжу. А гілка, яку відрізали, не пов'язана з деревом і тому нічого не отримує. Вона мертва.

Тому Ісус Христос, указавши Своїм друзям на виноградну лозу, дав їм духовний урок: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені» (Івана 15:4).

Ісус пояснив, що так само, як гілка засихає і вмирає, якщо вона відокремлена від дерева, так і християни духовно «висихають і помирають», якщо вони

не пов'язані з Христом. Якщо християни не розмовляють з Ним у молитві, не вчаться, читаючи і слухаючи історії про Сина Божого, тоді вони перестають рости. Такі люди перестають прямувати за Ісусом Христом і, замість того щоб ставати все більш схожими на Нього, з кожним днем все менше люблять Його.

Якби Ісус розмовляв сьогодні з нами, Він сказав би: «Ніхто не може вирости добрим, чесним і вірним, якщо йде в неправильному напрямку. Вам необхідно йти Моїм шляхом, якщо ви хочете бути схожими на Мене. Вам необхідно йти за Мною». Цього ми і вчимося!

*«Перебувайте в Мені, а Я – у вас. Як галужка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені»
(Івана 15:4).*

Поради дядечка Джеррі

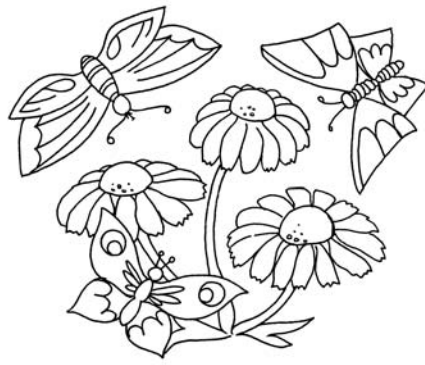
1. У класі Суботньої школи можна провести експеримент із кімнатною рослиною. Відламайте одну з гілок і наступної суботи ви побачите різницю між гілкою, що росте, і відламанною.
2. Запитайте у дітей: «Як відвідування церкви допомагає нам прямувати за Ісусом? Наскільки важливі для вас молитви, вивчення біблійних історій, спів християнських пісень, спілкування в церкві тощо?»
3. Підготуйте декілька лабіринтів для дітей з великих коробок. Допомогайте дітям своїми вказівками знайти правильний шлях; скажіть їм, що не можна перелазити через стінки. Зверніть їхню увагу на те,

що коли ми прямуємо за Ісусом Христом, то не потрапимо в безвихідь і не заблукаємо, адже Він проведе нас правильним шляхом.

Висновок

Так само, як гілка засихає і вмирає, якщо вона відокремлена від дерева, християни духовно «висихають і помирають», якщо вони не пов'язані з Христом.

*З Христом я хочу стати,
Як гілка і лоза,
Щоб людям дарувати
Щасливі Небеса.
Покинемо з тобою
Ми долю злу, лиху –
Ісус веде з Собой
По Божому шляху.*

Розділ 20

*Дивися, яке відбувається диво:
Поводився зле чоловік, дратівливо,
Та Бог його серце бездушне змінив –
Любов Свою там назавжди поселив!*

Чудове перетворення

Чи хотіли ви коли-небудь стати метеликом? Ви могли б тоді розправляти крила і літати високо в повітрі, а потім опускатися на квітку. Але не завжди легко бути метеликом! Його життя розпочинається з яйця. Одного разу з нього з'являється гусінь і починає поїдати листя. Гусениця їсть і їсть, росте і росте. Потім вона покривається оболонкою – лялечкою, щоб сховатися від птахів, які полюють на гусениць. Гусениця якийсь час залишається всередині свого маленького «будиночка», де з нею відбувається чудо. Вона змінюється, і одного дня лялечка розкривається – і з неї з'являється прекрасний метелик! Його крила ще слабкі і вологі, але потім вони стають сухими і сильними, і метелик може літати. Поява на світ метелика – одне з найдивовижніших явищ у природі.

Немовлята теж народжуються маленькими і беззахисними, але вони ростуть і стають схожими на своїх батьків. Їхнє дорослішання можна порівняти з перетворенням скромної гусениці на прекрасного метелика.

Коли я був маленьким, по сусідству з нашим будинком містер Гілман придбав невеликий магазин. Приходячи туди, ми чули, як він кричить на свою дружину і дітей. Коли він бачив нас, то кричав, що діти не повинні красти.

Ми боялися Гілмана, і нам зовсім не подобалося ходити в його магазин. Дорослі обурювалися, що він завищує ціни і грубить людям.

Одного разу влітку наша церква проводила особливе богослужіння, на якому розповідали людям про Христа. Ми надіслали запрошення на це богослужіння всім жителям нашого містечка. І, на превеликий подив, містер Гілман теж прийшов зі своєю сім'єю.

Уявіть собі, після цього богослужіння він вирішив стати християнином і прийняти хрещення! З того дня містер Гілман став іншою людиною! Він був доброзичливий з покупцями, перестав кричати на дружину і дітей. А вони виглядали просто щасливими. Те, що Ісус Христос змінив серце містера Гілмана, так само дивовижно, як і перетворення гусені на метелика.

Дозволивши Ісусу змінити наш характер, ми робимо наступний великий крок на шляху до Христа.

Поради дядечка Джеррі

1. Знайдіть відеоматеріал або набір фотографій з перетворенням гусені на метелика. Дуже гарне відео на сайті www.encarta.msn.com (введіть у пошук *Monarch butterfly*). Поговоріть про те, як Господь змінює характер людей.
2. Запросіть пастора або одного з членів Церкви розповісти про те, як вони стали християнами і як Господь змінив їхнє серце.

Висновок

Є тільки один спосіб нашого чудового перетворення – такого ж, як перетворення гусені на метелика. Ісус Христос може змінити серця злих, роздратованих і пригнічених людей і зробити їх добрими і доброзичливими.

*Себе на хрест Ісус підняв,
Щоб світ перетворити:
Серця уперті поміняв,
Добра і правди всіх навчав,
Щоб нам у щасті жити.*

*«Благословенний Бог і Отець
Господа нашого Ісуса Христа,
Який зі Свого великого милосердя через воскресіння з мертвих Ісуса Христа віродив
нас до живої надії»
(1 Петра 1:3).*

Розділ 21

*Ісус – дивовижний і люблячий Друг,
Дарує любов і тепло всім навкруг.
Ми робимо разом з Ісусом добро,
Щоб радісне щастя на Землю прийшло!*

День з Ісусом Христом

Що ви робили сьогодні вранці, коли прокинулися? Умивалися, одягалися, снідали? А потім займалися справами, які зазвичай робите, залежно від того, який сьогодні день: навчальний день, субота, свято. Можливо, ви читали книгу або гралися, а може, співали пісні. Ви коли-небудь уявляли собі, яким буває день з Ісусом Христом? Звичайно, Ісус жив дуже давно. Він подорожував з одного міста в інше, при цьому Він не водив машину і не їздив поїздом. Ісус подорожував пішки. Він зупинявся в оселях друзів або спав під відкритим небом.

Якби ви провели один день з Ісусом Христом, то, як ви думаєте, яким був би цей день? Можливо, ви вчинили б так само, як деякі друзі Івана Хрестителя, двоюрідного брата Ісуса, які запитали: «Чи Ти є Той, Хто йде, чи нам чекати іншого?» (Матвія 11:3). Він нічого не відповів на це запитання. Замість цього Він дозволив людям побачити, як Він допомагає людям, які потрапили в біду, зцілює хворих і розповідає про Бога. Потім Христос сказав: «Ідіть і сповістіть Іванові, що чуєте й бачите: сліпі прозрівають, криві ходять, прокажені очищаються і глухічують, мертві встають, убогим звіщається Добра Новина» (Матвія 11:4, 5).

Ісус Христос увесь Свій час віддавав людям. Він намагався зробити їхнє життя кращим, зцілюючи і розповідаючи їм про Бога і Його любов. Знову і знову Ісус навчав людей: «Бог любить вас, Він бажає подбати про кожного з вас».

У Біблії дуже мало сказано про дитинство Ісуса Христа. Однак інша дивовижна книга «Христос – надія світу» розповідає, що з ранніх років Ісус був добрий та уважний і до літніх, і до молодих людей, і до дітей. Він дбав про птахів і тварин. У

Своїх притчах Ісус говорив, що Бог любить кожне Своє творіння, навіть крихітну пташку. А вівцю, що заблукала, стомлену і перелякану, Він може взяти на Свої сильні руки. Усі, хто проводив хоча б один день з Ісусом, ставали щасливішими.

Так Ісус жив день за днем, намагаючись зробити наш світ кращим місцем. І якщо ми підемо за Христом, то чинитимемо так само.

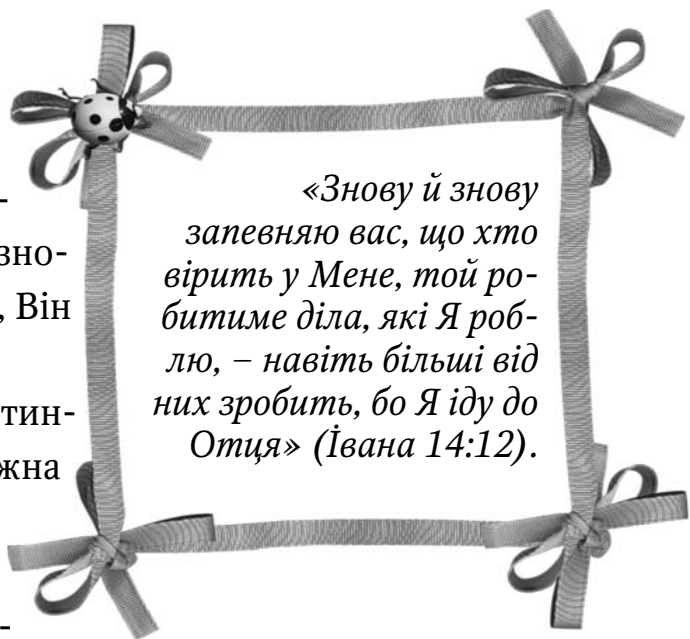
Поради дядечка Джеррі

1. Попросіть дітей скласти список сьогоднішніх справ. А потім запитайте: «Які з цих справ вибрав би Ісус?»
2. Запропонуйте дітям розіграти сценку або написати історію про те, яким міг би бути їхній день з Ісусом.
3. Запитайте у них: «Що ми можемо зробити для того, щоб люди в нашій церкві чи родині стали щасливішими?» Потім обговоріть з ними, що для цього потрібно зробити.

*Смиренність Сина Божого
Ти з радістю прийми:
Шукай служіння схожого,
Будь чесним із людьми.
Опікуватись хворими
Зусиль ти не шкодуй!
Служи руками щирими
І бідних нагодуй.*

Висновок

Ісус Христос намагався зробити людей, які його оточували, щасливішими, а наш світ кращим місцем. І якщо ми підемо за Христом, то чинитимемо так само.

*«Знову й знову
запевняю вас, що хто
вірить у Мене, той ро-
битиме діла, які Я роб-
лю, – навіть більші від
них зробить, бо Я іду до
Отця» (Івана 14:12).*

Розділ 22

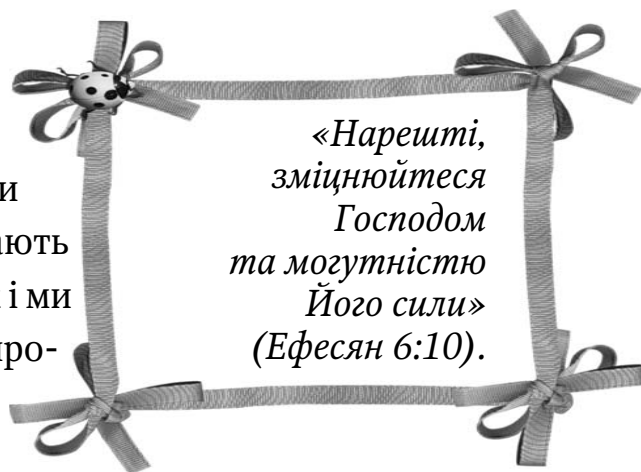
*Дивлюсь на Христа і сильнішим стаю –
У школі Ісуса я наче в раю:
Як хочу турботливим, добрим я стати,
Про Божу любов маю всім розказати!*

Як ми стаємо сильними

У підлітковому віці я зламав руку. Ми з братом любили грати у футбол. Іноді ми пасували м'яч батькові, а потім ще комусь, хто міг би зловити його. Ми наввипередки бігали за м'ячем. Мій брат бігав швидше за мене, і мені було важко наздогнати його. Але якщо м'яч потрапляв до мене, то брату було складно забрати його. Одного разу він збив мене з ніг, і я невдало впав на руку. Зовні рука виглядала здоровою, але дуже боліла. Мама повела мене до лікаря, і той сказав, що рука зламана. Він наклав гіпс, щоб кістки правильно зрослися.

Таким чином, я не міг грати у футбол декілька тижнів, не міг їздити на велосипеді і виконувати домашню роботу! Я нічого не міг робити зламаною рукою. Нарешті настав день, коли лікар зняв гіпс і сказав, що з рукою усе гаразд. Проте вона не мала здорового вигляду! Рука була тонкою і блідою. Оскільки її м'язи довго не працювали, вони ослабли. Тільки через кілька тижнів мої м'язи знову стали сильними, і я, як колись, знову міг грати у футбол.

Те саме відбувається і з християнами. Ідучи за Христом, ми стаємо добрими, турботливими й чесними. Ми вчимося бути схожими на Ісуса. І так само, як м'язи стають сильнішими, якщо їх використовують, так і ми стаємо добрими і турботливими, якщо проявляємо до людей доброту і турботу. Але якщо ми грубимо, якщо не слухаємося або без дозволу беремо чуже, то починаємо забувати, що означає бути християнином і прямувати за Христом.

*«Нарешті,
зміцнюйтеся
Господом
та могутністю
Його сили»
(Ефесян 6:10).*

Якщо ми дізнаємося більше про Христа і намагаємося чинити так, як Він, допомагаючи іншим людям і розповідаючи їм про Божу любов, то знаходимо більше сили, щоб іти за Ісусом Христом.

Поради дядечка Джеррі

1. Якщо ви ламали руку чи ногу, розкажіть дітям, скільки знадобилося часу, щоб вона знову стала сильною.
2. Попросіть дітей намалювати ілюстрації на наступні теми: «Для того щоб стати сильнішими, потрібно більше працювати і тренувати м'язи», «Для того щоб швидко бігати, необхідне здорове харчування й вода, «Для того щоб бути схожими на Христа, необхідно добре знати Його і звершувати Його діла».
3. Якщо можливо, принесіть у клас гантелі (з урахуванням віку дітей). Влаштуйте змагання: хто з дітей зможе підняти гантелі найбільш легко, а хто підніме їх найбільшу кількість разів. (Будьте обережні з гантелями).

*Людам буду я служити,
Як навчав Ісус.
Може сил не вистачати,
Я тоді молюсь.
Сили дасть мені малому
Дорогий Учитель,
І дорогою додому
Поведе Спаситель.*

Висновок

Якщо ми дізнаємося більше про Христа і намагаємося чинити так, як Він, допомагаючи людям і розповідаючи їм про Божу любов, то отримуємо більше сили, щоб прямувати за Ісусом Христом.

Розділ 23

*Ким же стану я нарешті, щойно підросту?
Хочу я подібним бути Господу Христу:
Добрі справи присвятити нашому Творцю
І життя своє вручити мудрому Отцю.*

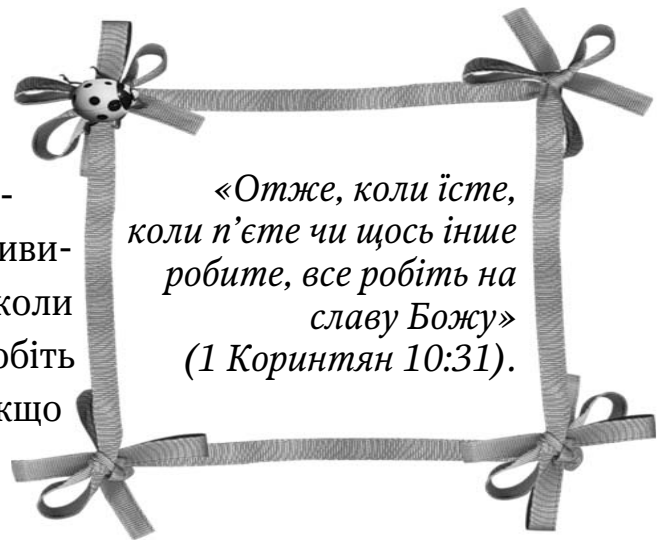
Ми навчаємося служити Господу і людям

Деякі люди думають, що вони не зможуть бути подібними до Христа. «Я не можу зціляти хворих, дарувати зір незрячим. Я не можу проповідувати тисячам людей або розповідати кожному про Бога», – вважають вони. Більшість із нас не є проповідниками або вчителями. Лікарі та медсестри дуже багато працюють, щоб допомогти хворим людям одужати, але зціляти, як Ісус, сьогодні не може ніхто. Як ви думаєте, чи можемо ми бути схожими на Нього?

Коли Ісус був дитиною, Він теж вчився, а Його вчителем була мама. Коли Він підріс, то почав працювати в теслярській майстерні разом з батьком. Можливо, Він робив човни або стільці, а може, і драбини. Потім Христос вирушив подорожувати Своєю країною, аби розповідати людям про Бога. Три роки Він щодня служив людям: проповідував, зцілював хворих, годував голодних, воскрешав мертвих. Ось так, не шкодуючи сил, усе Своє життя трудився Ісус.

Він завжди був добрим і люб'язним, завжди намагався відкрити людям Божу любов. Христос завжди чинив так, як хотів Господь.

Так само повинні жити і ми. У школі, на ігровому майданчику чи вдома зі своєю сім'єю ми можемо бути схожими на Христа. А також можемо бути добрими, ввічливими і чесними. Біблія говорить: «Отже, коли їсте, коли п'єте чи щось інше робите, все робіть на славу Божу» (1 Коринтян 10:31). Якщо ми завжди і скрізь пам'ятатимемо про ці слова, то чинитимемо так, як чинив Ісус Христос. І ми будемо прямувати шляхом, який Він показав нам.

*«Отже, коли їсте,
коли п'єте чи щось інше
робите, все робіть на
славу Божу»
(1 Коринтян 10:31).*

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте кожну дитину: «Ким ти хочеш бути, коли виростеш?» Обговоріть, як діти зможуть попрацювати для Господа, незалежно від того, який вид діяльності вони оберуть.
2. Разом з дітьми складіть список того, що ми не можемо зробити для людей, а потім – що можемо зробити. Наприклад, ми не можемо зцілювати безнадійно хворих, воскрешати загиблих тварин, запобігти виверженню вулкану тощо. Але ми можемо допомогти хворій людині в роботі по дому, підбадьорити людей, які сумують, підтримувати тих, у кого горе, і т. д.
3. Було б чудово виготовити з дітьми саморобку або змайструвати шпаківні. Під час спільної роботи нагадайте дітям, що Ісус Христос трудився для Господа і людей, коли працював у теслярській майстерні.

Висновок

У школі, на ігровому майданчику чи вдома зі своєю сім'єю ми можемо бути схожими на Христа. А також завжди можемо бути добрими, ввічливими, чесними і люблячими.

*Схожим на Христа я хочу бути –
Добрим, щирим, люблячим людей:
Брата у молитві не забути,
Бідних зустрічатъ біля дверей.
Бо Ісус Христос для мене приклад
В кожній добрій справі кожен день.
Хочу, щоби зло навіки зникло
І співати Господу пісень.*

Розділ 24

*Світ прекрасно створений Отцем –
Ріки й гори шепотять про це.
Біблія – чудова книга ця –
Розповідь про доброго Творця!*

Ми вивчаємо дві Божі книги

Люди, які відвідують мій дім, можуть дещо дізнатися про мене, просто оглянувши його. В одній з кімнат дуже багато полиць, заставлених книгами. А на тих, де немає книг, розставлені фігурки тварин з дерева та пластику. Отже, кожен, хто приходить у мій дім, може сміливо стверджувати, що я люблю книги і тварин!

А що можна сказати про вас, зайшовши до вашої кімнати? Чи можна побачити, якому виду спорту ви віддаєте перевагу чи яких тварин любите? Чи зможемо ми дізнатися, які книги ви любите читати, у що любите грати?

Ми можемо дізнатися про Бога, коли подивимося навколо на все, що Він створив. Коли ми дивимося на метеликів, які літають у нас в саду, чи на зірки в нічному небі, або веселку після грози, ми можемо зрозуміти, що Господь любить створений Ним світ. Спостерігаючи захід і схід сонця, місяць і зірки, ми можемо дізнатися, що у Бога є план для всіх творінь. Коли ми чуємо квакання жаби або спів птахів, їмо солодкий мандарин або сміємося, дивлячись, як граються смішні кошенята, ми розуміємо, що Господу подобається, коли нам весело!

Ми також можемо дізнатися про Бога з Біблії. Ця Книга розповідає нам про те, як добре було людям, коли вони слухали Господа і йшли за Ним, і що траплялося, коли вони не слухали Його.

Біблія розповідає нам про те, що Господь любить людей, які добрі та чесні і чиї серця теж сповнені любові. У Слові Божому міститься безліч історій про людей, які дізналися, як прямувати за Господом, слухалися Його і жили так, як хоче Він.

Але найбільше ми дізнаємося про Бога з біблійних історій, які розповідають про Христа. Те, як Ісус цінував людей, як зціляв хворих, підтримував пригноблених, свідчить про любов Господа до кожної людини. Ці історії також розповідають нам, що Господь бажає, аби ми цінували наших батьків, членів нашої родини, вчителів, однокласників і друзів.

Чим більше ми дізнаємося про Бога, тим більше нам хочеться йти за Христом.

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Зайшовши до вашої кімнати, що ми зможемо дізнатися про вас? Що ми зможемо дізнатися про вашу сім'ю, побувавши у вашому домі?»
2. Попросіть дітей написати або розповісти найулюбленішу біблійну історію. Разом поміркуйте над тим, що ця історія розповідає про Бога.

3. Допоможіть дітям поставити сценку на тему «Який Господь?», показавши, як християни повинні ставитися до природи.

Висновок

Ми можемо дізнатися про Бога, коли подивимося на все, що Він створив. Однак найбільше ми дізнаємося про Господа з біблійних історій, які розповідають про Христа.

*Свідчать всі: «Ісус благий!» –
Біблія, природа.
Божя сила, Дух Святий –
Наша нагорода.
Людам Землю дарував
Бог для управління,
Сина любого послав –
Нам явив спасіння.*

*«Ці були шляхетніші
від тих, що в Солуні. Вони
прийняли слово з усією ревні-
стю, щодня досліджуючи
Писання, чи так воно є»
(Дії апостолів 17:11).*

Розділ 25

*До Господа на зустріч я приходжу,
В молитві все як Другу розповім:
Підтримку і любов Його знаходжу –
І знову в серці радісно моїм!*

З Богом як з Другом

Одного разу в школі нам задали домашнє завдання: поставити кілька запитань одній важливій людині у місті. Я запитав у мами: «Хто найважливіша людина в нашому місті?» Вона відповіла: «Думаю, що найважливіший – це мер, міський голова». Тому я вирішив адресувати свої запитання меру. Виявилося, що з мером не так просто домовитися про зустріч, оскільки він дуже зайнятий. Тому мама допомагала мені зателефонувати в його офіс. Нарешті помічник мера відповів нам: «Ви можете прийти в мерію завтра вдень. Але у вас буде тільки п'ять хвилин, щоб поставити свої запитання».

Я записав усі запитання і навіть «потренувався»: ставив їх моєму другові Миколі. Однак запитувати мера виявилося значно важче, ніж Миколку, – руки в мене тряслися, і в животі бурчало.

Правда, мер був досить доброзичливий, але я дуже зрадив, коли наша бесіда завершилася! Деякі люди вважають, що молитва схожа на бесіду з дуже важливою людиною. Вони хвилюються, намагаються підібрати особ-

ливі слова, іноді записують молитви і намагаються вивчити їх напам'ять. Однак, незважаючи на те, що Господь – дуже важлива Особа, нам не треба хвилюватися. Молитва до Бога схожа на розмову з другом.

Звичайно, це не означає, що Господа можна дражнити або жартувати над Ним, як ми іноді чинимо зі своїми друзями.

Це означає, що ми можемо розповідати Йому про свої думки і переживання, про свої почуття і страхи (наприклад, ми боїмося бджіл чи поганих хлопців).

Ми можемо поділитися з Господом, що сумуємо за втраченою домашньою тваринкою, що хтось із наших близьких хворий. А також ми можемо розповісти Йому про те, як нам подобається веселка і який кумедний вигляд мають страуси.

Дізнавшись, що ми можемо говорити з Богом як з Другом, ми зробимо ще один великий крок назустріч Ісусові.

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Яку видатну людину ви знаєте? Які запитання ви хотіли б їй поставити?»
2. Попросіть пастора або пресвітера громади розповісти дітям про молитву. Запропонуйте дітям молитися Господу протягом дня, не обмежуючись молитвами перед прийомом їжі або вечірньою молитвою перед сном.
3. Попросіть учнів написати листи Богові як своєму найкращому Другові.

Висновок

Незважаючи на те, що Господь – дуже важлива Особа, нам не потрібно хвилюватися перед розмовою з Ним. Молитва до Бога – це розмова з нашим найкращим Другом.

*Щасливий той, хто Другом називає Христа Ісуса в думці, в молитвах.
Той радісне, хоробре серце має –
Не сумно з Богом і не мучить страх.*

Розділ 26

*Громада християнська –
Одна міцна сім'я:
Моя вода йорданська,
Заступниця моя.
Мені не дасть пропасти
Любов і доброта.
Ісус – наш Добрий Пастир.
Славимо всі Христа!*

Велика дружна сім'я

Чи бачили ви коли-небудь отару овець у полі? Якщо ви спостерігали за вівцями, тоді знаєте, що зазвичай вони намагаються триматися разом. Отара повільно пересувається по полю, поїдаючи траву. Якщо вівці хочуть пити, уся отара прямує до водоймища. Ці тварини не люблять залишатися на самоті, тому намагаються завжди бути в оточенні інших овець, весь час бути разом.

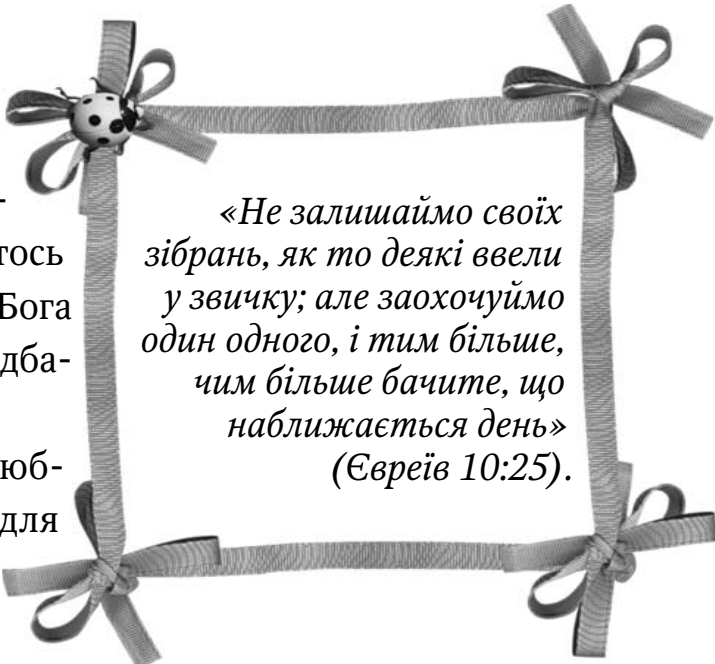
Коли отара овець пасеться в полі, одні вівці їдять траву, а інші дивляться у різні боки, чи не наближається небезпека. Коли холодно, усі вівці туляться одна до одної, щоб зігрітися.

Бог хоче, щоб ми йшли за Христом подібно до того, як вівці йдуть за пасухом – тим, хто піклується про них. Ісус любить повторювати: «Мої вівці слухаються Мого голосу, і Я знаю їх, і вони йдуть за Мною» (Івана 10:27).

Християнам також дуже важливо разом поклонятися Господу. Коли вони разом, то в безпеці, тому що можуть допомогти один одному, якщо хтось потрапить у біду. Наближаючись до Бога і відчуваючи Його любов, християни дбають і моляться один про одного.

Християнська церква – це велика любляча сім'я, члени якої все роблять для того, щоб у церкві було затишно і надійно. Вони трудяться разом, розповідаючи людям про Ісуса Христа.

Ми ходимо до церкви, тому що перебування в громаді робить нас сильнішими, досконалішими християнами. Уся церковна сім'я прямує за Ісусом Христом, як вівці за своїм пастухом.

*«Не залишаймо своїх зібрань, як то деякі ввели у звичку; але заохочуймо один одного, і тим більше, чим більше бачите, що наближається день»
(Євреїв 10:25).*

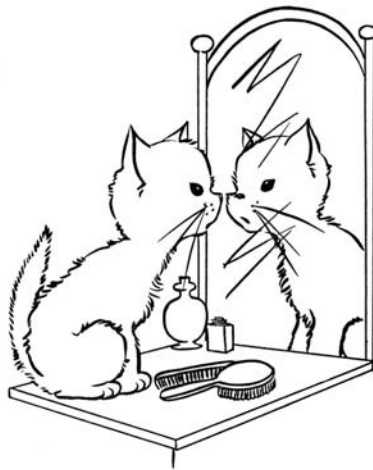
Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Які тварини живуть стадами? Як ви думаєте, чому Ісус порівняв Себе з пастирем, а людей з вівцями? (У тих краях, де жив Ісус, завжди можна було побачити пастухів, які пасуть великі отари овець).
2. Попросіть дітей назвати те, що їм подобається в церкві, і пояснити чому. Зверніть увагу дітей на благословення бути частиною церковної сім'ї.
3. Нехай діти поставлять запитання членам Церкви або їхнім сім'ям: «Що найбільше вам подобається в церкві? Чи схожа наша церква на сім'ю? Чому?»

Висновок

*Церква – дружна сім'я,
В ній завжди щасливий я.
За Христом ми ідемо,
Добру вістку несемо.*

Християнська церква – це велика любляча сім'я, члени якої все роблять для того, щоб у церкві було затишно і надійно. Вони трудяться разом, розповідаючи людям про Ісуса Христа.

Розділ 27

*Як питання задавати дуже люблять діти:
«Чому сніг біліше вати? Чом барвисті квіти?»
Хто із серцем без вагань Біблію читає,
На багато запитань відповіді має.*

Ісус відповість на всі запитання

У моєму будинку на одних дверях у передпокої висить велике дзеркало. Перш ніж вийти з дому, я підходжу до нього, щоб перевірити, як я виглядаю. Мій маленький онук Юхим навчився повзати, і його привезли до нас у гості. Коли я оглядав себе в дзеркалі, малюк підповз до моїх ніг і сів поруч. Він побачив своє відображення і засміявся. Дитина в дзеркалі теж засміялася. Онук заплескав у долоні, і малюк у дзеркалі теж заплескав у долоні!

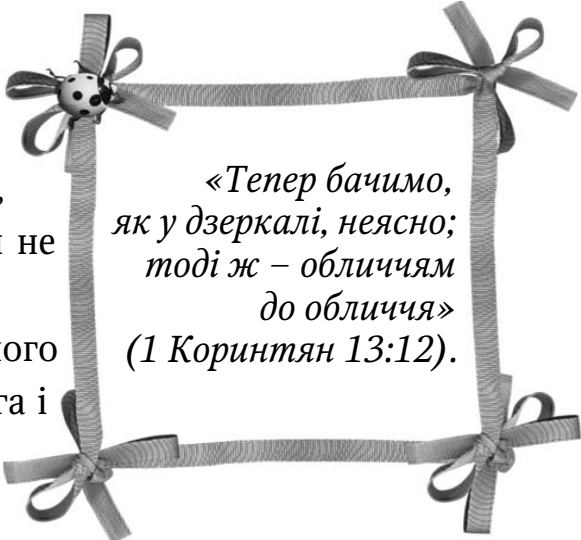
Юхим підповз до дзеркала і спробував доторкнутися до малюка, але відчув лише гладке скло. Він спробував знову, але цього разу штовхнув двері, які не були зачинені. Йому спало на думку зазирнути за двері: чи не ховається там цей малюк. Однак його там не виявилось. Юхим здивовано подивився на мене: де ж він?

Онук щодня підповзав до дзеркала і дивився на малюка, не розуміючи, що дитина в дзеркалі – це він! Він не розумів, що дзеркало лише відображає те, що перед ним.

У дитинстві ми багато чого не усвідомлюємо. Не розуміємо, чому в зебри є смужки, а в коня немає, чому зелене листя стає жовтим, червоним і коричневим, а потім опадає. Ми не розуміємо, чому люди помирають.

Коли виростаємо, ми все одно ще багато чого не розуміємо. З Біблії ми дізнаємося про Бога і Його наміри щодо нас. Але нам так багато ще належить дізнатися, і в нас виникатимуть запитання. Однак це не означає, що Господь не піклується про нас. Просто ми не здатні зрозуміти те, що Бог нам ще не відкрив. Однак Він обіцяв, що одного разу в Його Небесному Царстві ми зможемо поставити Йому всі запитання і отримати на них відповіді.

Знаючи, що ми отримаємо відповіді на всі наші запитання, ми впевнено продовжуємо прямувати за Ісусом Христом.

*«Тепер бачимо,
як у дзеркалі, неясно;
тоді ж – обличчям
до обличчя»
(1 Коринтян 13:12).*

Поради дядечка Джеррі

1. Якщо можливо, розкажіть дітям про те, у що ви вірили в дитинстві (у фей і чарівників). Запитайте у них, у що вони вірили раніше.
2. Допоможіть їм скласти список того, що вони ще не знають. Наприклад: «Я не знаю, що сонце робить вночі», «Я не знаю, чому йде такий сильний дощ» тощо.
3. Якщо можливо, запросіть пастора або пресвітера церкви зустрітися з дітьми і відповісти на деякі запитання. Зверніть увагу на те, що у вас виникатимуть запитання, і це добре, що у християн з'являються запитання.

*В Царство Боже нам іти –
Головне завдання.
Відповіді там знайти
На усі питання.
До святих небес вершин
Йде нове творіння:
Все розкаже Божий Син –
Наберись терпіння!*

Висновок

З Біблії ми можемо дізнатися про Бога та Його наміри щодо нас. Але ця Книга не відповідає на всі наші запитання. Нам ще багато чого потрібно навчитися, щоб знайти відповіді на них.

Розділ 28

*Як святим я хочу стати,
Вістку Божу всім сказати,
До людей іду з словами:
«Божа благодать із нами!»*

Ми – свідки Божої любові

Учора я спостерігав, як високо в небі летів плоский предмет, схожий на великий аркуш паперу. У міру його наближення все виразніше долинав звук аероплана. Виявилося, це маленький аероплан з величезним рекламним плакатом! На ньому був намальований слон, а напис свідчив: «Приходьте в зоопарк подивитися на мене».

Щодня ми бачимо рекламу по телебаченню, у журналах, на рекламних щитах уздовж доріг, на автобусах і вантажівках. Різні компанії використовують рекламу, щоб сказати нам: «Прийдіть і дізнайтеся про нас» або «Купуйте те, що ми продаємо».

Шукаючи роботу, ми надсилаємо резюме, розповідаючи про себе, нашим дідусям і бабусям ми пишемо про наші успіхи в школі, друзям надсилаємо електронні листи про те, як провели літо.

Людам Господь теж надсилає послання про Себе: через природу і Біблію. А як Бог може спілкуватися з людьми, які не читають Слово Боже і ніколи не чули про Ісуса Христа і Його любов?

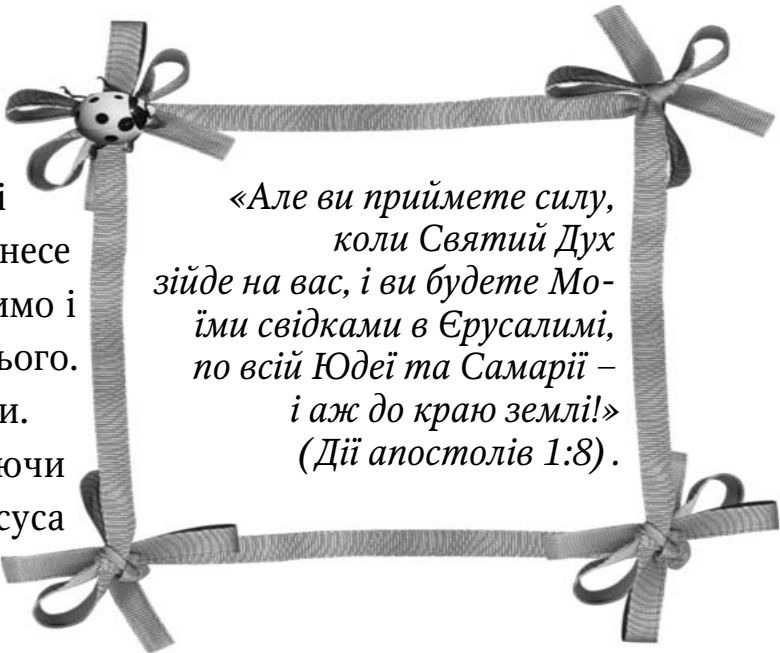
Бог надсилає таким людям особливі повідомлення – Він направляє до них Своїх свідків: вас і мене! Кожен християнин щодня несе вістку про Бога. Усе, що ми говоримо і робимо, свідчить ближнім про Нього. Це й означає бути Божими свідками.

І ми можемо свідчити, виявляючи доброту до людей, подібно до Ісуса Христа, говорити їм, що знання про Бога можна знайти в Біблії. Щоразу, допомагаючи людям, ми передаємо їм вістку від Ісуса: «Я люблю тебе і дбаю про тебе».

Засвідчуючи людям про Бога, ми прямуємо за Ісусом Христом.

Поради дядечка Джеррі

1. Виріжте кілька рекламних оголошень з газет або журналів. Наприклад: «Ви будете щасливі, якщо купите цей товар», «Тільки розумні люди роблять покупки у нас» тощо.
2. Запитайте у дітей: «Як ви можете переконати людей, що ви щасливі, тому що ви з Богом? Чи повірять люди в доброго Бога, якщо ми – жадібні, злі, неслухняні, обманщики?»
3. Зробіть з дітьми листівки з добрими побажаннями і напишіть: «Знай, що Бог тебе любить і піклується про тебе». Потім надсилайте ці листівки людям з церкви або членам сімей.

*«Але ви приймете силу,
коли Святий Дух
зійде на вас, і ви будете Мо-
їми свідками в Єрусалимі,
по всій Юдеї та Самарії –
і аж до краю землі!»
(Дії апостолів 1:8).*

*Бути свідком Ісуса Христа –
Це робота для нас не проста,
Щоб життям показати народу,
Що Ісус – то любов і свобода
Від гріхів, від скорботної долі,
Від страждання, від сліз, від юдолі.
А народи Землі ті спасуться,
Що на вістку Благу відгукнуться.*

Висновок

Кожен християнин щодня несе вістку про Бога. Усе, що ми говоримо і робимо, свідчить ближнім про Ісуса.

Розділ 29

*Від сонячних променів в світі світліше –
Природа радіє і серцю миліше.
А хмарка похмура як сонце закриє,
То вітер подме і хмаринку розвіє.
Хай сонячні будуть і села, й міста,
Щоб славили люди Ісуса Христа!*

Завжди бачити добре

Емма і Саманта разом гуляли в лісі. «Як пройшла прогулянка?» – запитала у них мама, коли вони повернулися додому. Емму переповнювали емоції: «Прогулянка була чудовою! Ми бачили двох білок, які гралися одна з одною, гарну пташку, що літала над моєю головою. Я зірвала гарну блакитну квітку і принесла її тобі, матусю!»

Саманта сіла в крісло і роздратовано сказала: «Прогулянка була жахливою! У всіх квітів, до яких я торкалася, були колючки. Було дуже спекотно, а стежка, якою ми йшли, була брудною після дощу. Бджоли мало не покусали мене! І я поранила руку, подряпавшись об дерево».

Обидві дівчинки гуляли разом, але Саманта думала тільки про те, що жахливо провела час. Емма йшла такою ж самою брудною стежкою і теж подряпалася, але вона пам'ятала лише приємні враження. Вона провела час із задоволенням.

Бути християнином не означає, що з вами нічого поганого не трапиться. Бог любить усіх нас однаково. Ісус Христос говорив: «Який Своєму сонцю велить сходити над злими і над добрими та посилає дощ на праведних і на неправедних» (Матвія 5:45).

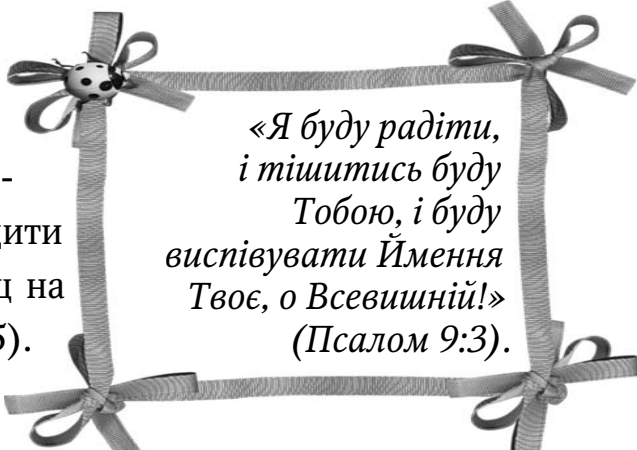
Але бути подібними до Ісуса Христа – означає бачити в житті добре. Можливо, ви не найкращий волейболіст, але із задоволенням граєте у волейбол з друзями. Можливо, у вашому класі є дитина, яка часто засмучує вас, але ви можете радіти тому, що інші діти – ваші друзі. Можливо, у вас немає таких іграшок, як у інших дітей, але ви можете радіти тим іграм, які у вас є.

Від вас залежить, приймете ви рішення завжди бачити добре і не забувати про нього, радіти разом з друзями та сім'єю чи бачити тільки погане: сумні події, помилки, яких ви припустилися, справи, яких не зробили.

Якщо ви будете в усьому знаходити позитивне, то станете схожими на Ісуса Христа. Задовольняючись тим, що у вас є, ви завжди будете щасливі.

Поради дядечка Джеррі

1. Запитайте у дітей: «Як ви думаєте, чому Господь не влаштував так, щоб з хорошими людьми відбувалося тільки хороше, а з поганими тільки погане?»
2. Разом з дітьми складіть список хороших подій, які відбулися нещодавно, а також поганих. Допоможіть їм сфокусувати свою увагу на доброму.
3. Підіть з дітьми на прогулянку. Зверніть їхню увагу на те, що викликає усмішку і сміх. Нехай вони запам'ятають, що всі добрі моменти приносять насолоду.

*«Я буду радіти,
і тішитись буду
Тобою, і буду
вистівувати Ймення
Твоє, о Всевишній!»
(Псалом 9:3).*

*Не страшно в душі зі Спасителем жити:
Дорогою йти і добро скрізь творити.
Дорога скінчиться, та це не кінець:
Там радо зустрине всіх вірних Отець.*

Висновок

Бути християнином не означає, що нічого поганого з вами не трапиться. Але бути подібними до Ісуса Христа – означає бачити в житті добре.

Розділ 30

*Благословив мене Ісус – іду я з Ним до Неба.
Радію долі і молюсь, бо іншої не треба!
Довіривши життя Христу, іду я в Царство Боже.
Пройти дорогу непросту мені Господь допоможе!*

Довіртеся Ісусу

Чи прокидалися ви коли-небудь вночі в темряві, не розуміючи, де ви знаходитесь? Я пам'ятаю, як одного разу я прокинувся, тому що моє ліжко тряслося. Насправді це було не моє ліжко. Просто я спав у машині, в якій ми всією сім'єю їхали провідати дідуса і бабусю. Я подивився у вікно, але нічого не розгледів, бо було темно, і почав хвилюватися. «Де ми зараз?» – запитав я батька, який вів машину.

«Ми проїхали півдороги і будемо в бабусі з дідусем уранці. Ти можеш ще поспати», – сказав він. Відповідь батька мені ні про що не говорила, але я знав: оскільки він веде машину, турбуватися не варто. Уранці ми підїхали до автостоянки, де можна було поснідати. «Я не хочу снідати тут», – сказав я. Батько розсміявся: «Не турбуйся. Ми зможемо вибрати їжу, яка тобі сподобається».

Потім ми продовжили подорож. Природа за вікном не була схожа на ту, яку я звик бачити вдома. «А якщо ми загубилися?» Я знову захвилювався: «Тату, ти впевнений, що знаєш, де живе бабуся?»

Батько усміхнувся: «Не турбуйся. Я їздив до бабусі багато разів і знаю дорогу». Незабаром я зрозумів, як нерозумно себе поводив, – ми приїхали до бабусі!

Християн очікує довга подорож. Незважаючи на те, що ми прямуємо за Ісусом Христом, ми точно не знаємо, що нам доведеться подолати на цьо-

му шляху. Може статися таке, що нас засмутить чи викличе тривогу. Найпростіше сказати: «Чому це відбувається зі мною? Чому Бог не допомагає мені?» Однак у такі моменти нам необхідно довіряти Божому плану і вірити: Бог знає, що для нас найкраще.

Ісус сказав: «Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте.

В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоб де Я, там і ви були» (Івана 14:1-3).

Прямування за Ісусом Христом – велика подорож. На цьому шляху завжди виникатимуть запитання і незрозумілі моменти. Однак кожний крок робитиме вас більш щасливою людиною і більш досконалою особистістю. А поруч з вами завжди буде Ісус Христос.

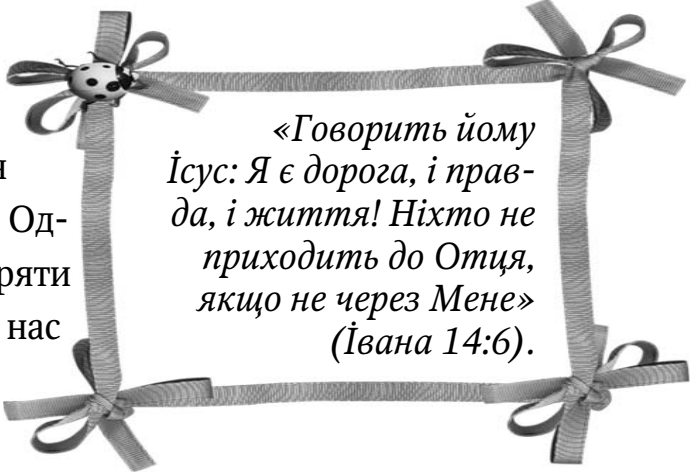
Поради дядечка Джеррі

1. Розкажіть дітям, як ви одного разу загубилися. Як ви знайшли правильну дорогу? По карті? Запитали у того, хто знає дорогу?
2. Запитайте у них: «Що може приносити вам занепокоєння чи засмучення? З ким ви розмовляєте, коли вам сумно?»
3. Попросіть кожну дитину намалювати карту від дому до церкви, школи або до іншого важливого місця. Можливо, дітям потрібна допомога батьків, які знають дорогу, або тих, кому вони довіряють. Нехай діти

пам'ятають: навіть не знаючи всього маршруту, вони повинні повністю довіритися Ісусові.

Висновок

Прямування за Ісусом Христом – велика подорож. На цьому шляху завжди виникатимуть запитання і незрозумілі моменти. Але кожен крок робитиме вас більш щасливою людиною і більш досконалою особистістю. А Ісус Христос завжди буде поруч з вами.

*«Говорить йому
Ісус: Я є дорога, і правда,
і життя! Ніхто не
приходить до Отця,
якщо не через Мене»
(Івана 14:6).*

*Крок за кроком за Христом
З вірою йдемо слідом.
Ми життя Христу вручили,
Слово Боже нас навчило.
І тепер настав нам час
Всі гріхи лишити враз:
Помилки час виправляти
Та Ісуса прославляти.*

Цитати з книги «Дорога до Христа» Е. Уайт

Розділ 1

«Бог є любов!» – написано на кожній бруньці, що розпускається, на кожній билинці, котра пробивається із землі. Чудові птахи, які зустрічають день радісним співом, барвисті і досконалі у своїй красі квіти, що наповнюють повітря солодким ароматом, велетенські дерева, зодягнені в розкішні зелені шати, – усе свідчить про ніжну батьківську турботу нашого Бога і Його бажання зробити щасливими Своїх дітей.

Слово Боже також відкриває нам Його характер. Бог Сам свідчить про Свою безмежну любов і милість. У відповідь на молитву Мойсея: «Покажи мені славу Свою!» Господь сказав: «Я переведу все добро Своє перед тобою» (Вих. 33:18, 19). У цьому полягає Його слава. Господь пройшов перед Мойсеєм і проголосив: «Господь, Господь, – Бог милосердний, і милостивий, довготерпеливий, і багатомилостивий та правдивий, що дотримує милість для тисяч, що вибачає провину й переступ та гріх...» (Вих. 34:6, 7). Він «довготерпеливий та багатомилостивий», тому що «кохається в милості» (Йони 4:2; Михея 7:18).

Бог привертає наші серця до Себе незліченними проявами любові на небі і землі. Він намагається відкритися нам у явищах природи, а також через найтісніші і найніжніші стосунки, які можуть об'єднувати людей на землі. Однак і це не дає повного уявлення про Його любов.

Розділ 2

Син Божий прийшов з небес, аби показати нам Отця. «Бога ніхто ніколи не бачив; але Єдинородний Бог, Який у лоні Отця, – Він явив Його» (Івана 1:18). «Отця ніхто не знає, лише Син – і той, кому тільки бажає Син відкрити» (Матв. 11:27). Коли один з учнів Ісуса звернувся до Нього з проханням: «Господи, покажи нам Отця», – Ісус відповів: «Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Пилипе? Хто Мене бачив, той і Отця бачив. Як же ти говориш: Покажи нам Отця?» (Івана 14:8, 9).

Про Свою земну місію Ісус сказав: «Дух Господній на Мені, бо Він помазав Мене благовістити убогим, послав Мене зціляти розбитих серцем, проповідувати полоненим визволення, сліпим – прозріння, і пригноблених відпустити на волю» (Луки 4:18). У цьому полягала Його діяльність. Він прийшов на Землю, щоб творити добро і зціляти всіх, пригноблених сатаною. Були такі селища, де в жодному будинку не чути вже було зітхань, стогону хворих, тому що Він, проходячи через них, зцілив усіх немічних. Діла Ісуса були доказом Його Божественного помазання. Любов, милосердя і співчуття виявлялися в кожному вчинку Його життя; Його серце переповнював глибокий жаль до синів людських. Він прийняв людську природу, щоб допомогти людям у всіх їхніх потребах. Нужденні та прості люди не боялися приходити до Нього. Малі діти горнулися до Ісуса. Вони охоче сиділи на колінах у Вчителя, вдивляючись у Його вдумливі очі, що випромінювали любов.

Розділ 3

«Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина...». Бог віддав Сина не тільки для того, щоб Він жив серед людей, узяв на Себе їхні гріхи і помер як жертва за них. Бог віддав Його грішному людству. Христос повинен був жити їхніми турботами і потребами. Він, Котрий був Одне з Богом, поєднав Себе із синами людськими нерозривними узами. Ісус «не соромиться називати їх братами» (Євр. 2:11). Христос – наша Жертва, Заступник і Старший Брат – перебуває перед престолом Отця в людській подобі, навіки з'єднавшись з викупленим людством. Він – Син людський. І все це для того, щоб підняти людину з прірви виродження і гріха, аби вона могла відображати Божу любов і насолоджуватися святістю.

Така любов не має собі рівної. Діти Небесного Царя – яка дорогоцінна обітниця! Незрівнянна любов Божа до світу, що не прийняв Господа! Чи ж це не тема для серйозних роздумів? Ця думка полонить душу і підкорює розум волі Божій. Чим глибше ми вивчаємо Божественний характер у світлі хреста, тим краще розуміємо, як милість, любов і прощення поєднуються зі справедливістю та правосуддям; тим виразнішими стають незліченні свідчення Божої любові і Його ніжного співчуття, що є більшим, ніж жалість матері до своєї неслухняної, примхливої дитини.

Розділ 4

Ми не можемо власними силами вирватися з безодні гріха, до якої потрапили. Помисли нашого серця злі, і ми не можемо змінити їх. «Хто чистого вивести може з нечистого? Ані один». «Оскільки тілесні задуми – ворожнеча проти Бога, бо вони не коряться Божому Законові, та й не можуть» (Йова 14:4; Римл. 8:7). Культура, освіта, виховання волі, людські зусилля мають певний сенс, однак у даному випадку вони безсилі. З їхньою допомогою можна досягти бездоганної зовнішньої поведінки, але вони не спроможні змінити серце чи очистити джерело життя; щоб грішник міг стати святим, необхідна внутрішня сила, нове життя, отримане згори. Ця сила – Христос. Лише Його благодать спроможна оживити змертвілу душу і привернути її до Бога, до святості.

Розділ 5

Недостатньо відчувати любов і ласку Божу, Його батьківську ніжність і доброту; недостатньо визнати мудрість і справедливість Божого Закону, що ґрунтується на вічному принципі любові. Усе це знав апостол Павло, коли підкреслював: «Погоджуюся з Законом, що він добрий». «Закон – святий, і заповідь – свята, праведна та добра». Але при цьому він з гіркотою і відчаєм додавав: «А я – тілесний, проданий гріхові» (Римл. 7:16, 12, 14). Павло прагнув чистоти і праведності, якої не міг досягнути власними силами, і тому із жалем вигукнув: «Нещасна я людина! Хто визволить мене від цього тіла смерті?» (Римл. 7:24). Такий вигук вивався із переобтяжених сердець у всіх краях і протягом усіх віків. А відповідь лише одна: «Ось Агнець Божий, що на Себе бере гріх світу!» (Івана 1:29).

За допомогою численних різноманітних ілюстрацій Дух Божий висвітлює цю істину і робить її зрозумілою для людей, які прагнуть звільнитися від тягаря вини. Коли Яків згрішив,

обманувши Ісава, і втік із батьківського дому, усвідомлення своєї провини дуже гнітило його, самотнього і бездомного, відірваного від усього, що було йому дорогим. Якова найбільше пригнічувала думка про те, що гріх розлучив його з Богом і він залишений Небом. Засмучений Яків ліг відпочити просто неба. Навколо були лише безлюдні узгір'я і небо, усіяне яскравими зорями. І бачить він уві сні дивне світло та невиразні обриси сходинок, що здіймалися від землі, на якій він лежав, і досягали, як йому здавалося, самих воріт неба. Ангели Божі рухалися по них вгору і вниз, а від тієї слави, що сяяла згори, почувся Божественний голос, що звіщав слова розради та надії. Так Якову відкрився Той, Хто міг задовольнити потреби його спраглої душі, – Спаситель. З радістю та вдячністю Яків побачив відкритий шлях, за допомогою якого він, грішник, міг відновити втрачене спілкування з Богом. Таємничі сходи з того сну є символом Ісуса – єдиного Посередника між Богом і людиною.

Розділ 6

Покаяння означає, що людина жалкує про вчинений гріх і відвертається від нього. Ми не можемо відмовитися від гріха, якщо не усвідомимо його згубності; доки наше серце не відвернеться від нього, у нашому житті не відбудеться справжньої переміни.

Чимало людей не розуміє суті покаяння. Вони жалкують про вчинений гріх і навіть досягають зовнішніх змін у поведінці, побоюючись, що за свої недобрі вчинки колись доведеться страждати. Але це не те покаяння, про яке йдеться в Біблії. Вони оплакують не стільки гріх, скільки його небажані наслідки. Таким був смуток Ісава, коли він зрозумів, що назавжди втратив право перворідства. Валаам, злякавшись ангела, котрий став із мечем на його шляху, зізнався у своїй вині, щоб зберегти життя. Однак він не пережив справжнього каяття, не відчув огиди до гріха, не змінив своїх намірів. Юда Іскаріот, зрадивши свого Господа, вигукнув: «Я згрішив, видавши невинну кров» (Матв. 27:4).

Правдиве визнання свого гріха завжди конкретне та визначене. Одні гріхи можуть бути відкриті тільки перед Богом, інші повинні бути визнані перед людьми, котрі через них постраждали. Гріхи, вчинені прилюдно, повинні визнаватися таким самим чином. Справжнє визнання має бути конкретним по суті; ви повинні визнати кожний гріх, учинений вами.

Розділ 7

Бог не прийме визнання гріхів без щирого покаяння і виправлення. У житті повинні відбутися радикальні зміни: усе, що ображає Бога, слід усунути. Таким є наслідок щирого покаяння у гріху. Нам ясно сказано, що ми повинні зробити зі свого боку: «Умийтесь, очистьте себе! Відкиньте зло ваших учинків із-перед очей Моїх, перестаньте чинити лихе! Навчіться чинити добро, правосуддя жадайте, карайте грабіжника, дайте суд сироті, за вдову заступайтесь!» (Ісаї 1:16, 17). «Заставу поверне несправедливий, грабунок відшкодує, ходитиме уставами життя, щоб не чинити кривди, то конче буде він жити, не помре!» (Єзек. 33:15). Апостол Павло так писав про плоди справжнього покаяння: «Саме це засмучення по-Божому, – дивіться, яку старанність у вас викликало, яке виправдання, яке обурення, який страх, яке бажання, яку ревність, яку відплату! В усьому ви показали себе чистими в справі» (2 Кор. 7:11).

Розділ 8

Людина, яка справді кається, бере на себе відповідальність за вчинений гріх, визнаючи власну провину без лукавства. Подібно до нещасного митаря, котрий не смів навіть підвести очей до неба, він благатиме: «Боже, будь милостивий до мене, грішного!». Той, хто визнає свої провини, буде виправданий, бо Ісус Своєю кров'ю заступається за кожну душу, що кається.

У Слові Божому наведені приклади справжнього упокорення і покаяння. Біблія розповідає про людей, які визнавали свій гріх і не шукали вибачення чи виправдання його.

Апостол Павло не приховував свого гріха. Він виставляє його в найнепривабливішому світлі, не роблячи спроби зменшити провину: «Багатьох із святих я замкнув у в'язниці, одержавши владу від первосвящеників. Коли ж їх убивали, я давав згоду. І дуже часто, караючи їх по всіх синагогах, примушував їх хулити. А сильно лютуючи на них, переслідував їх – навіть по далеких містах» (Дії 26:10, 11). Він, не вагаючись, проголошує: «Ісус Христос прийшов у світ, щоб спасти грішників, серед яких я перший» (1 Тим. 1:15).

Розділ 9

Бог не вимагає, щоб ми відмовилися від того, що приносить нам користь. У всіх діях Він дбає лише про щастя Своїх дітей. Якби ті, котрі ще не прийняли Христа, зрозуміли, що Він прагне дати їм значно більше того, чого вони самі шукають для себе! Людина кривдить власну душу і завдає собі величезної шкоди, коли думає і діє у супереччя волі Божій. Неможливо бути по-справжньому щасливим, ідучи шляхом, забороненим Богом. Адже тільки Він знає, що є найкращим для нас, і робить усе задля нашого добра. Шлях гріха є шляхом нещастя й загибелі.

Буде помилкою думати, нібито Бог задоволений, коли Його діти страждають. Небеса зацікавлені в щасті людини. Наш Небесний Отець не позбавляє радості Своїх дітей. Він закликає нас відмовитися від того, що викличе страждання та розчарування, зачинить перед нами двері до щастя й вічного життя. Спаситель світу приймає людей такими, якими вони є: з усіма їхніми вадами, немочами та недосконалостями. Він не тільки очищає їх від гріхів Своєю Кров'ю і дає спасіння, а й задовольняє сердечні бажання тих, які погоджуються взяти Його ярмо і понести Його тягар. Він хоче дати мир і спокій усім, хто приходить до Нього за хлібом життя. Ісус закликає до виконання лише тих обов'язків, що приведуть нас на вершину блаженства. Цього стану ніколи не зазнає той, хто опирається волі Божій. Перебуваючи в нас, Христос – наша надія слави – є справжньою радістю в душі.

Розділ 10

Багато людей запитують: «Як я повинен віддати себе Богові?» Ви бажаєте це зробити, але не маєте в собі моральної сили, перебуваєте в полоні сумнівів і гріховних звичок. Ваші обіцянки та рішення – ніби замки, побудовані з піску. Ви не можете керувати своїми думками, прагненнями і почуттями. Спогади про невиконані обіцянки та забуті зобов'язання підривають у вас довіру до власної щирості і наводять на думку про те, що Бог не може вас прийняти. Але не впадайте у відчай! Потрібно зрозуміти, що таке справжня сила волі.

Це керуюча сила в житті людини, сила робити вибір. Усе залежить від правильного спрямування волі. Бог наділив людину правом вибору, вона повинна ним скористатися. Ви не можете

власними силами змінити своє серце чи примусити його любити Бога, але можете прийняти рішення служити Йому. Ви можете підкорити Богові свою волю, і тоді Він здійснюватиме у вас «і хотіння, і дію за доброю волею Своєю». Тоді ви повністю перебуватимете під керівництвом Духа Христа; ви полюбите Його, і всі ваші думки будуть у гармонії з Ним.

Але прагнення до святості можуть залишитися тільки добрим наміром і не принести жодної користі. Чимало людей загине, хоч мали надію і бажання стати справжніми християнами. Однак свою волю вони не підкорили Богові і сьогодні не зробили цей вибір – бути християнами.

Розділ 11

Коли Дух Святий пробуджує сумління, ви починаєте бачити згубність гріха, його руйнівну силу та наслідки. Збагнувши, скільки горя приносить гріх, ви дивитеся на нього з огидою, усвідомлюючи, що він розлучив вас з Богом і ви стали невільником зла. Чим більше ви боретеся з ним, тим ясніше бачите власну безпорадність, внутрішню зіпсованість і нечистоту; розумієте, що у вашому серці міцно вкоренилися гріх і самолюбство. Ви прагнете прощення, чистоти, свободи... Як же прийти до згоди з Богом і стати подібним до Нього?

Внутрішній мир – ось що вам потрібно: прощення від Бога і любов у серці. Ні гроші, ні інтелект, ні будь-які людські знання не принесуть вам миру. Досягти його власними зусиллями – безнадійна справа. Але Бог дає вам його даром – «без срібла... і без платні» (Ісаї 55:1). Він належить вам, потрібно тільки простягнути руку і взяти його. Господь говорить: «Коли ваші гріхи будуть як кармазин, – стануть білі, мов сніг; якщо будуть червоні, немов багрянця, – то стануть мов вовна вони!» (Ісаї 1:18). «І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро» (Єзек. 36:26).

Розділ 12

З простих біблійних розповідей про зцілення хворих ми можемо навчитися, як потрібно вірити в Нього, щоб отримати прощення гріхів. Згадаємо історію зцілення розслабленого у Вифезді. Бідний страдалець був зовсім безпорадний: він не ходив тридцять вісім років. Однак Ісус звелів йому: «Встань, візьми постіль твою і ходи». Хворий міг би відповісти: «Господи, якщо Ти зцілиш мене, я виконаю Твій наказ». Але ні! Він повірив словам Христа, повірив, що він уже зцілений, і відразу зробив зусилля, аби встати; розслаблений хотів ходити – і пішов. Він діяв згідно зі словом Христа – і Бог дав йому силу. Хворий видужав.

Гріхи призвели вас до подібного становища. Ви не можете спокутувати свої минулі гріхи, змінити власне серце і стати святими. Але Бог обіцяє все це зробити для вас через Христа. Вірте в те, що Він обіцяв. Визнайте гріхи і віддайте себе Богові. Прийміть рішення служити Йому. Як тільки ви зробите це, Бог виконає Своє слово. Якщо ви вірите в те, що обіцяв Бог: що ви прощені та очищені, Він дасть вам по вірі вашій. Ви будете зцілені так само, як розслаблений, котрому Христос дав силу ходити в ту мить, коли хворий повірив у зцілення. Усе можливо тому, хто вірить.

Не чекайте, доки відчуєте, що ви одужали, але скажіть: «Я вірю в це не тому, що почуваю себе здоровим, а тому, що Бог обіцяв».

Розділ 13

Бог не ставиться до нас так, як ми, смертні люди, ставимося одне до одного. Господь сповнений милосердя, любові та ніжного співчуття: «Хай безбожний покине дорогу свою, а крутій – свої задуми, і хай до Господа звернеться, – і його Він помилує, бо Він пробачає багато!», «Провини твої постирав Я, мов хмару, і немов мряку – гріхи твої...» (Ісаї 55:7; 44:22).

«Бо не жадаю Я смерти помираючого, говорить Господь Бог, але покайтеся та й живіть!» (Єзек. 18:32). Сатана завжди намагається приховати від нас благословенні Божі запевнення. Він хоче позбавити людину будь-якого проблеску надії, кожного променя світла. Але ми не повинні цього йому дозволити. Не слухайте спокусника, а скажіть йому: «Ісус помер, щоб я міг жити! Він любить мене і не хоче, щоб я загинув. У мене є милосердний Небесний Отець; і хоч я зловживав Його любов'ю й нехтував Його благословеннями, котрі Він давав мені, встану, піду до Отця і скажу Йому: “Батьку, я згрішив перед небом і перед тобою і вже не гідний зватися твоїм сином; прийми ж мене як одного з твоїх наймитів!”».

У цій притчі йдеться про те, як Отець приймає кожного блудного сина: «Коли він був ще далеко, батько побачив його й змилосердився; побігши, кинувся йому на шию і поцілував його» (Луки 15:18-20).

Але навіть ця притча, якою б ніжною та зворушливою вона не була, не може повністю відобразити безмежного співчуття Отця Небесного.

Розділ 14

Поведінка людини може бути зовнішньо бездоганною і водночас не мати нічого спільного з відновлювальною силою Христа. Прагнення впливати на ближніх і користуватися пошаною часом змушує нас жити порядно. Почуття власної гідності допомагає стримуватися від недобрих учинків. Навіть егоїст здатний на шляхетні вчинки.

Як же тоді визначити, на чиєму ми боці? Хто панує в нашому серці та думках? Хто спрямовує наші прагнення? Про кого ми любимо говорити? Кому належать наші палкі почуття і найкращі сили? Якщо ми належимо Христові, то найбільшою насолодою для нас будуть думки про Нього. Ми віддаємо Йому себе і все, чим володіємо. Ми прагнемо відтворювати Його образ, сповнюватися Його Духом, чинити Його волю і догоджати Йому в усьому.

Розділ 15

Якщо серце оновлене на зразок Божого, якщо в нашій душі перебуває Божественна любов, то чи не будемо ми виконувати Його Закон? Коли любов опановує серцем, коли оновлена людина стає дедалі більш подібною до свого Творця, тоді здійснюється обітниця Нового Завіту: «Дам Мої Закони в їхні серця і запишу їх у їхній розум» (Євреям 10:16). А якщо Закон записаний у серці, то хіба він не вплине на наше життя? Послух, тобто служіння і вірність, що ґрунтується на любові, є ознакою того, що ми належимо Христові. Святе Письмо свідчить: «Бо це любов до Бога – дотримуватися Його заповідей!»; «Хто каже, що пізнав Його, а заповідей Його не дотримується, той неправдомовець, і в ньому немає правди» (1 Івана 5:3; 2:4). Віра не звільняє людину від послуху. Навпаки, віра і тільки віра робить нас причетними до благодаті Христової, яка дає силу для послуху.

Розділ 16

«Бо не ви будете говорити, а Дух Отця вашого, що говорить у вас» (Матв. 10:20). І тоді разом з Христом, Який діятиме у вас, ви будете здатні виявляти той самий дух і чинити ті ж добрі діла праведності та послуху. Ми не маємо в собі нічого, чим могли б похвалитися. Немає жодної підстави для самозвеличення. Єдиною нашою надією є зарахована нам праведність Христа – результат дії Його Духа в нас і через нас.

Розділ 17

Чим ближче ви до Ісуса, тим більше недоліків помічатимете у власному характері, адже ваш духовний зір загострюється. Порівняно з Його досконалістю ваші хиби стають помітнішими. Це є доказом того, що підступи сатани втратили силу, натомість животворний вплив Божого Духа пробуджує вас. Людина, яка не усвідомлює власної гріховності, не може мати в серці глибокої любові до Ісуса. Душа, що зазнала цілковитої зміни внаслідок благодаті Христа, буде захоплюватися Його Божественним характером.

Чим менше ми схильні звеличувати себе, тим вище оцінимо невимовну чистоту і привабливість нашого Спасителя. Усвідомлення нашої гріховності спонукає нас прийти до Того, Хто завжди може простити. Коли душа усвідомлює свою безпорадність, шукає Христа, Він відкривається їй у Своїй всемогутності. Чим сильніше ми відчуваємо свою потребу в Ньому і Слові Божому, тим величнішим буде наше уявлення про Його характер і тим повніше ми будемо відображати Його образ.

Розділ 18

Зміна серця, завдяки якій ми стаємо дітьми Божими, називається в Біблії народженням згори. Його можна порівняти з проростанням доброго зерна, посіяного сіячем. Подібним чином люди, котрі щойно навернулися до Христа, повинні, як «новонароджені немовлята», зростати в міру «зрілості повноти Христа» (1 Петра 2:2; Ефес. 4:13). Немов добре насіння, посіяне на полі, вони повинні рости і приносити плоди. Пророк Ісаї говорить, що «будуть їх звати дубами праведности, саджанцями Господніми, щоб прославивсь Господь!» (Ісаї 61:3). Ці приклади, запозичені зі світу природи, дають змогу краще зрозуміти таємниці духовного життя.

Як квітка тягнеться до сонця, щоб під його яскравим промінням набути досконалості форми та краси, так і ми повинні прагнути до Сонця Праведності, щоб у сяйві небесного світла наш характер ставав усе більше подібним до характеру Христа.

Розділ 19

Той самий урок є і в словах Ісуса: «Перебувайте в Мені, а Я – у вас! Як галузка не може приносити плоду сама по собі, якщо не буде на виноградній лозі, так і ви, якщо не будете перебувати в Мені... Без Мене не можете робити нічого» (Івана 15:4, 5). Як гілка, відрубана від материнської лози, не може рости і плодоносити, так і ви не зможете жити святим життям, якщо не перебуватимете в Христі. Без Нього ви не маєте життя; ви не маєте сили протистояти спокусі, не можете зростати в благодаті та святості. Перебуваючи в Ньому,

ви будете жити повноцінним життям. Отримуючи від Нього життєву силу, ви ніколи не зів'янете і не будете безплідними.

Ви будете подібними до дерева, посаженого біля потоків вод. Чимало людей вважає, що вони самотійно повинні виконати частину цієї справи. Вони вірять, що Христос простив їхні гріхи, і тепер намагаються власними зусиллями жити праведно. Але їхні зусилля даремні. Ісус говорить: «Без Мене не можете робити нічого». Зростання у благодаті, радість і корисність нашого життя повністю залежать від єдності з Христом. Перебуваючи в Ньому і спілкуючись з Ним щоденно і щогодини, ми зростатимемо в благодаті.

Розділ 20

Навіть улюблений учень Ісуса Іван, котрий найбільше був подібний до Спасителя, не мав від природи такого привабливого характеру. Спочатку він був не тільки самовпевненим і честолюбним, а й нестриманим та злопам'ятним. Та, пізнавши краще Божественний характер Христа, він побачив власні недоліки, і це упокорило його. Сила й терпіння, могутність і ніжність, велич і лагідність, які він бачив у щоденному житті Сина Божого, викликали в його душі захоплення та любов. З кожним днем серце Івана більше тягнулося до Христа, поки любов до Вчителя не витіснила з його душі любов до себе. Під впливом перетворювальної сили Христа зникли честолюбство та нестриманість.

Відроджувальна сила Святого Духа оновила серце Івана. Сила Христової любові здійснила зміну в його характері. Це є переконливим доказом єдності з Ісусом. Якщо в серці людини живе Христос, то вона повністю змінюється, Його любов пом'якшує серце, упокорює душу і спрямовує думки та бажання до Бога.

Розділ 21

Любов до Ісуса виявляється в бажанні працювати так, як працював Він для благословення та духовного піднесення людства. Ця любов навчить нас любити, бути лагідними та співчутливими до всього творіння, про яке піклується Небесний Отець. Життя Спасителя на Землі не було легким життям, присвяченим Самому Собі. Він невтомно, наполегливо, із запалом працював для спасіння грішних людей. Від вифлеємських ясел і до Голгофи Христос ішов шляхом самозречення, не ухиляючись від труднощів, виснажливих мандрівок, втомливих турбот і праці.

Він говорив: «Син Людський – прийшов Він не для того, щоб служили Йому, а щоб послужити й віддати Свою душу як викуп за багатьох!» (Матв. 20:28). Це було головною метою Його життя. Усе інше було для Нього другорядним і сприяло основному служінню. Виконання волі Божої та завершення Його справи було для Нього хлібом і водою. У невтомній праці Він забув про Себе та Свої інтереси.

Дух безкорисливого служіння іншим надає характеру людини твердості, постійності, наповнює його Христовою любов'ю, приносить спокій і щастя. Прагнення облагороджуватися, лінощам та егоїзмові не залишиться місця в серці. Ті, хто таким чином виявлятиме християнські чесноти, зростуть і зміцніють для Божої справи.

Розділ 22

Ми зростаємо в благодаті лише тоді, коли безкорисливо виконуємо ту роботу, яку Христос доручив нам; коли робимо все від нас залежне, щоб допомагати і нести благословення людям, котрі потребують нашої допомоги. Сила прибуває в процесі роботи; діяльність є першою умовою життя. Хто думає підтримувати християнське життя, лише пасивно приймаючи благословення, які посилає благодать Божа, не роблячи нічого для Христа, подібний до людини, котра бажає тільки їсти, а не працювати. Людина, яка не хоче користуватися своїми руками й ногами, швидко втратить усяку здатність працювати ними. Так і християнин, котрий не використовує даних Богом сил, не тільки перестає зростати в Ісусі Христі, а й втратить і ту силу, яку мав.

Розділ 23

Спаситель провів більшу частину Свого земного життя, терпеливо працюючи в теслярській майстерні в Назареті. Небесні ангели супроводжували Володаря життя, коли Він спілкувався із землеробами і трудівниками, які навіть не здогадувалися, що Він – Син Божий. Він сумлінно виконував Свій обов'язок і тоді, коли займався Своїм непоказним ремеслом і коли зціляв хворих або ходив по бурхливих хвилях Галилейського моря. Так і ми можемо жити й працювати з Ісусом, виконуючи найскромніші обов'язки і посідаючи найнижче становище.

Апостол Павло пише: «Кожний, брати, нехай залишається перед Богом у тому стані, в якому був покликаний» (1 Кор. 7:24). Ділова людина може вести свої справи таким чином, що своєю чесністю прославить Бога. Віра справжнього послідовника Христа виявиться у всіх його вчинках, відкриваючи людям дух Христа. У працелюбному і вірному трудівникові може відобразитися образ Того, Хто сумлінно трудився, виконуючи найпростішу роботу серед Галилейських гір. Кожен, хто називає себе християнином, повинен працювати так, щоб інші, побачивши його добрі діла, могли прославити свого Творця і Викупителя.

Розділ 24

Різноманітні шляхи, якими Бог намагається відкрити Себе людям і привести їх до тісного спілкування з Ним. Природа безперервно промовляє до наших почуттів. Людина зі щирим серцем буде вражена любов'ю та славою Божою, які відкриваються в ділах Його рук. Уважно прислухаючись, можна почути і зрозуміти, що Бог промовляє до неї через явища природи. Зелені ниви, розлогі дерева, бруньки та квіти; хмари, які мандрують, дощ, дзюркотливі струмки, велич і слава небес – усе промовляє до наших сердець, закликаючи нас познайомитися з Тим, Хто все це створив.

Наш Спаситель пов'язував Свої дорогоцінні повчання з явищами природи. Дерева, птахи, польові квіти, гори, озера та красиве небо, а також події повсякденного життя поєднувалися зі словами правди, щоб люди могли потім пригадувати Його уроки серед метушні та клопотів щоденного життя.

Бог звертається до нас через Своє Слово. Біблія ще ясніше відкриває Його характер, Його взаємовідносини з людьми та великий План спасіння. У ній викладена історія патріархів, пророків та інших святих мужів давнини. Вони були «подібні до нас нахилами»

(Якова 5:17), боролися з такими ж розчаруваннями, як і ми, впадали в спокуси, але знаходили в собі мужність і за допомогою благодаті Божої ставали переможцями. Читаючи про це, ми зміцнюємося духом у прагненні до праведності. Коли ми дізнаємося про дивовижні досвіди, які вони пережили, коли бачимо, яким світлом, любов'ю та благословеннями вони користувалися, які діла чинили за допомогою Божої благодаті, – тоді той самий Дух, Який надихав їх, запалить і в наших серцях вогонь святої ревності і бажання бути подібними характером до них і ходити з Богом так, як вони.

Ісус сказав про старозавітні Писання – і тим більше це стосується Нового Завіту: «Вони свідчать про Мене» (Івана 5:39), тобто про Викупителя, у Якому зосереджені всі людські надії на вічне життя. Так, уся Біблія свідчить про Христа. Починаючи з першої розповіді про створення світу – «без Нього не постало нічого з того, що постало», – до Його останньої обітниці: «Ось Я незабаром приходжу» (Івана 1:3; Об'явл. 22:12), ми читаємо про Його діла і чуємо Його голос.

Якщо ви бажаєте краще познайомитися зі Спасителем, досліджуйте Святе Письмо.

Розділ 25

У молитві ми відкриваємо серця Богові як Другу. Це потрібно не тому, що Бог не знає, хто ми такі, але щоб допомогти нам прийняти Його. Молитва наближує не Бога до нас, а нас до Бога.

Розповідайте Богові про свої потреби, радощі, печалі, турботи і побоювання! Це не обтяжить Його. Той, Хто перелічив волосся на вашій голові, не залишиться байдужим до потреб Своїх дітей. «Господь дуже милосердний та щедрий» (Якова 5:11). Людські печалі зворушують Його любляче серце. Він переживає разом з нами, коли ми розповідаємо Йому про свої жалі. Розкажіть Йому про все, що тривожить вас. Жодний тягар не буде для Нього занадто тяжким, бо Він утримує світи і керує Всесвітом; Він не може бути байдужим до всього, що стосується вашого внутрішнього світу. Немає жодного розділу в книзі життя, який був би настільки незрозумілим, щоб Господь не міг його прочитати; жодне становище, в якому ви опинилися, не може бути таким важким, щоб Він не міг вам допомогти. Жодне нещастя, котре спіткало найменшу Його дитину, жодне переживання, що непокоїть душу, жодна радість, жодна щира молитва – ніщо не проходить повз увагу Небесного Отця, усе знаходить живий відгук у Нього. «Він зламаносердних лікує, і їхні рани болючі обв'язує» (Псал. 147:3). Відносини між Богом і кожною людською душею є настільки повними і визначеними, ніби ця людина є єдиною душею на Землі, що потребує Його опіки, за котру Він віддав Свого улюбленого Сина.

Розділ 26

Ми дуже багато втрачаємо, коли нехтуємо перевагою спілкування між собою, щоб підтримувати і підбадьорювати один одного в служінні Богові. Істини Його Слова втрачають для нас свою силу і значення. Вони більше не освячують і не оживляють наших сердець, і ми духовно вмираємо. Спілкування без співчуття один до одного не можна назвати християнським спілкуванням. Хто замикається в собі, той не виконує справи, яку доручив йому Бог. Належне виховання нашої суспільної природи робить нас уважними і співчутливими до інших і є надійним засобом, котрий зміцнює нас у служінні Богові.

Коли б християни більше спілкувалися і говорили поміж собою про Божу любов і дорожні істини спасіння, то вони б укріплялися духовно і могли б справляти благотворний вплив на інших. Щодня ми можемо все глибше пізнавати нашого Небесного Отця, здобуваючи нові досвіди у Його благодаті; це викличе в нас бажання розповідати іншим про Його любов. І коли ми це робитимемо, наші серця будуть зігріті та підбадьорені. Якби ми більше думали і говорили про Ісуса, а менше – про себе, тоді б краще відчували Його присутність.

Розділ 27

Слово Боже, як і характер Творця, містить таємниці, котрих ніколи повністю не збагнути. Поява гріха у світі, втілення Христа, відродження, воскресіння та багато інших фактів, про які нам сповіщає Біблія, – це надто глибокі таємниці, щоб людський розум міг повністю зрозуміти їх. Але ми не маємо причин сумніватися у Слові Божому тільки тому, що не можемо збагнути таємниць Його Провидіння. У природі ми постійно зустрічаємося з таємницями, які до кінця не можемо збагнути. Навіть незначні події життя часом є для нас такими загадками, що наймудріший філософ не може їх пояснити. Всюди ми бачимо чудеса, вищі від нашого розуміння. То чи повинні ми дивуватися з того, що й у духовному світі теж є таємниці, значення яких приховане від нас? Складність полягає лише в обмеженості людського розуму. Бог дав нам у Своєму Слові достатньо доказів Божественності Свого характеру. Тому не слід сумніватися в Його Слові лише тому, що ми не розуміємо всіх таємниць Божої мудрості.

Якби Біблія повідомляла про Бога лише те, що ми можемо зрозуміти, якби ми могли збагнути Його велич, то вона б не мала на собі печатки Божественного авторства. Саме таємниці, сховані в ній, та велич цієї Книги повинні утвердити в нас віру в те, що Біблія справді є Словом Божим.

Апостол Петро закликав своїх братів: «Зростаєте в благодаті й пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа» (2 Петра 3:18). Зростаючи в благодаті, діти Божі дедалі більше розумітимуть Слово Правди; вони побачать нове світло і красу в Його святих істинах. Про це свідчить історія Церкви всіх століть і буде свідчити до кінця. «А путь праведних – ніби те світло ясне, що світить все більше та більш аж до повного дня!» (Прип. 4:18).

Розділ 28

Діти Божі покликані бути представниками Христа, щоб сповіщати людям доброту та милість Бога. Як Христос відкрив нам справжній характер Бога, так і ми повинні показати Христа світові, який так мало знає про Його ширину, милосердну любов. «Як Ти послав Мене у світ, – сказав Ісус, – так і Я послав їх у світ. Я в них, а Ти – в Мені... аби світ пізнав, що Ти Мене послав» (Івана 17:18, 23). Апостол Павло сказав учням Ісуса: «Ви – лист Христа... його знають та читають усі люди» (2 Кор. 3:3, 2). В особі кожного зі Своїх дітей Ісус посилає «лист» світові. Якщо ви – послідовники Христа, то Він посилає через вас «лист» у місто, сім'ю, на вулицю, де ви живете. Поселившись у наших серцях, Ісус палко бажає відкритися через нас тим, котрі ще не знають Його, не читали Його Слова, не чули Його голосу, яким Він звертається до них з кожної сторінки Біблії; котрі ще не пізнали Його

любові, яка виявляється у Його діях. Якщо ви – справжні учні Ісуса, то, можливо, ті, котрі ще не розуміють Слова Божого, прийдуть через вас до пізнання Його доброти та любові і присвятять себе на служіння Йому.

Призначення християн – бути носіями світла на шляху до небес. Вони повинні освітлювати землю тим світлом, яке отримали від Христа. Їхнє життя та характер повинні давати людям правильне уявлення про Христа і Його служіння.

Розділ 29

Багато людей занепокоєні своїми помилками, нестатками, вадами, розчаруваннями; їхні серця сповнюються смутком і зневірою...

Хіба у вашому житті не було світлих радісних хвилин, коли ваше серце схвильовано було під впливом Божого Духа? Озираючись назад і згадуючи пережите, хіба ви не знаходите чогось приємного? Хіба обітниці Божі, подібно до духмяних квітів, не ростуть уздовж вашої дороги? Невже ви не хочете, щоб їхня краса та пахощі наповнили ваше серце радістю? Терня й колючки завдаватимуть вам болю. І якщо ви зриваєте їх і пропонуєте іншим, то не тільки самі нехтуєте милістю Божою, а й заважаєте іншим іти стежкою життя.

Нерозумно зберігати в пам'яті тяжкі спогади минулого, гріхи, розчарування; постійно говорити про них, оплакувати їх, поки зневіра повністю вас не здолає. Зневірена людина оповита темрявою; вона перешкоджає Божому світлу проникати в її душу і кидає тінь на життєву дорогу інших людей.

Нехай буде хвала, честь і подяка Господеві за те, що Він подарував нам світлі образи. Будемо ж у своїй пам'яті пов'язувати воедино всі докази Його любові, щоб завжди мати їх перед очима. Син Божий, Який залишив трон Свого Отця і прийняв людську подобу, щоб визволити нас з-під влади сатани; Його перемога, отримана для нас, відкрила нам Небо і дала змогу побачити Царство Божої слави; грішний людський рід, спасений від загибелі, до якої призвів гріх, і знову відновлений у спілкуванні з Богом; усі ті, котрі витримали Боже випробування через віру в Христа, зодягаються в Його праведність і підіймаються до Його престолу – ось ті істини, над якими Бог запрошує нас розмірковувати.

Розділ 30

Божя воля полягає не в тому, щоб Його діти жили під тягарем турбот. Господь не обманює нас. Він не говорить нам: «Не бійся. На твоїй дорозі немає жодної небезпеки», бо Він знає, що є і небезпеки, і випробування. Він відкрито говорить нам про них. Бог не забирає Свій народ зі світу гріха та зла, але вказує на безпечне сховище. Ісус молився за Своїх учнів: «Не благаю, щоб Ти забрав їх від світу, але щоб зберіг їх від злого» (Івана 17:15). Він сказав їм: «У світі зазнаєте страждання, але будьте відважні: Я переміг світ!» (Івана 16:33).

У Нагірній проповіді Христос дав Своїм учням настанови про необхідність повної довіри Богові. Вони були призначені для того, щоб підбадьорювати Божих дітей у всі часи. І для нас сьогодні ці настанови містять повчання й потіху. Спаситель звертав увагу Своїх послідовників на птахів, які безжурно співають пісні. І хоч вони «не сіють, не жнуть», однак Отець Небесний піклується про них. Далі Спаситель запитує: «Хіба ви не цінніші від них?» (Матв.

6:26). Великий Бог піклується про людей і тварин, простягаючи Свою руку і задовольняючи потреби Своїх створінь. Він не залишає птахів без уваги. І хоч не кладе їм їжу в дзьоб, але передбачив все необхідне для їхнього існування: птахи збирають зерна, які Він розсипав для них, заготовляють «будівельний матеріал» для своїх гнізд, годують пташенят. З веселим співом вони звершують свою працю, тому що Отець Небесний турбується про них. А чи ви не кращі за них? Ви здатні мислити і свідомо поклонятися Богові, отже, чи не цінніші від птахів? Невже Творець і Охоронець нашого життя, Котрий створив нас за Своєю подобою, не перейматиметься нашими потребами, якщо ми покладемося на Нього?

Господь бажає бачити Своїх синів і дочок щасливими, спокійними і слухняними. Ісус говорить: «Мир залишаю вам, Мій мир Я даю вам. Не так, як світ дає, Я даю вам. Хай не тривожиться ваше серце і не лякається». І далі: «Це Я сказав вам, щоб Моя радість перебувала в вас і щоб ваша радість сповнилася» (Івана 14:27; 15:11).

Вже тут, на Землі, християнин може відчувати радість спілкування з Христом, насолоджуватися світлом Його любові, постійно втішатися Його присутністю. З кожним днем ми можемо наближатися до Ісуса, набувати глибшого досвіду в пізнанні Його любові, подумки досягати славної небесної Вітчизни. Тому не втрачаймо надії і, як ніколи раніше, сповняймося твердої рішучості та впевненості. «Аж доти допоміг нам Господь» (1 Сам. 7:12) і допомагатиме до кінця.

Прийде час, коли відчиняться небесні брами для Божих дітей і з вуст Царя прекрасною музикою слави полинуть слова благословення: «Прийдіть, благословенні Мого Отця, успадкуйте Царство, приготоване вам від сотворення світу!» (Матв. 25:34).

Джеррі Д. Томас

Крок за кроком із Христом

Директор видавництва **В. Джулай**, головний редактор **Л. Качмар**,
переклад **Н. Качмар**, вірші **Н. Горошанської**, коректор **І. Джердж, Л. Шаповал**,
художники: **А. Горничар, А. Друм, А. Ходиревська**,
комп'ютерна верстка **В. Кузьменко**, дизайнер обкладинки **А. Аптер**,
відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Бумага офсетна. Офсетний друк. Підписано до друку 27.07.2016 р.
Гарнітура Н'ютон. Наклад 3000 прим.

Видавництво «Джерело життя»

04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А, тел. (044) 425-6906, факс 467-5064,
E-mail: dzherelo@ukr.net, www.adventist.org.ua

Jerry Thomas. Step by Step.